

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

23 MAART 1993

ONTWERP VAN DECREET

houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief
toezicht op de gemeenten

VERSLAG

namens de Commissie voor Binnenlandse
Aangelegenheden en Ambtenarenzaken
uitgebracht door de heer M. Van der Poorten

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer G. Cardoen.

Vaste Zeden : de heren G. Cardoen, W. Demuyt, P. Tant, M. Van der Poorten en E. Vankeirsbilck ;

de heren L. Peeters, E. Pinoie, G. Vermassen en R. Vanlerberghe ;

de heren J. Pede, L. Pierco en M. Van houtte ;

de heer J. Van Hauthem ;

de heer E. Van Vaerenbergh ;

de heer A. De Boeck.

Plaatsvervangers :

de heren J. Ansoms, P. Breyne, J. Taylor, J. Van Eetvelt en H. Van Wambeke ;

de heren G. Bossuyt, C. Lisabeth, R. Swinnen en 1. Verleyen ;

de heren E. Beysen, E. Flamant en mevrouw A.-M. Neyts-Uytbroeck ;

de heer F. De Man ;

de heer R. Van Hooland ;

de heer J. Tavernier .

Zie :

280 (1992-1993)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

— Nrs. 2 tot 5 : Amendementen

DAMES EN HEREN.

Uw Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken besprak op 16 februari 1993, 4 maart 1993 en 17 maart 1993 het ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten (Stuk 280 (1992-1993) – Nr. 1).

1. INLEIDING DOOR DE HEER T. KELCHTER-MANS, VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Krachtens het regeerakkoord zal de Vlaamse regering in het kader van de uitbouw van een kwalitatief en efficiënt bestuur voor de burger een bijzondere aandacht besteden aan de onderlinge relaties tussen de verschillende bestuursniveaus.

De hervorming van het administratief toezicht is sinds jaren opgenomen in de programma's van de opeenvolgende regeringen. De Vlaamse minister heeft dit in zijn beleidsverklaring vooraan geplaatst als aandachtspunt om snel een initiatief te ontwikkelen dat hij vandaag aan deze commissie voorlegt.

De manier waarop het administratief toezicht wordt georganiseerd en uitgeoefend, is inderdaad kenmerkend voor de wijze waarop de centrale (Vlaamse) overheid haar relatie met de gemeenten gestalte wenst te geven.

Met het voorliggend ontwerp van decreet wenst de Vlaamse minister dan ook de rol van de gemeenten te erkennen als partners in een gezamenlijk overheidsbeleid door een doelbewuste stap te zetten naar een verregaande vereenvoudiging en harmonisering van het toezicht, doch gekoppeld aan een daadwerkelijke responsabilisering van de besturen.

Ter zake bepaalt het regeerakkoord : „Het administratief toezicht dat door de hogere overheid op de gedecentraliseerde besturen uitgeoefend wordt, dient in zijn procedure versoepeld, vereenvoudigd en waar mogelijk verkort te worden.”

1. Juridisch kader

In uitvoering van de grondwettelijke beginselen (artikelen 31 en 108) heeft het ontwerp van decreet vanzelfsprekend tot doel het toezicht op de wettelijkheid van de bestuurshandelingen van de gemeentelijke overheden te organiseren en sommige belangrijke gemeenteraadsbesluiten aan de goedkeuring van de hogere overheid te onderwerpen. Daarnaast is er de toetsing aan het algemeen belang.

Ook inzake de vraag of een bepaalde beslissing al dan niet strijdig is met het algemeen belang, wordt via het ontwerp de autonomie van de gemeenten versterkt door aan de controle van het algemeen belang een beperkende definitie te geven.

Het ontwerpdecreet bepaalt dat de toezichthoudende overheid enkel bevoegd is om in te grijpen wanneer de gemeente een hoger openbaar belang schaadt. In die opvatting gaat men ervan uit dat de toezichthoudende overheid enkel kan optreden wanneer het lokaal bestuur een beslissing neemt

die nadelig is voor een uitgebreidere belangenkring dan die van het bestuur zelf, of wanneer de besluiten strijdig zijn met de beginselen van behoorlijk en goed bestuur.

In die geest, zoals ook aangegeven door onder meer de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, beoogt het administratief toezicht in hoofdzaak de volgende doelstellingen :

- het waarborgen van de wettelijkheid van de bestuursdaden ;
- het behoud van het wettelijk verplicht gestelde evenwicht van de financiën ;
- de uitbouw van functioneel en financieel verantwoorde personeelsformaties ;
- het voldoen aan de vereisten van een behoorlijk en goed bestuur ;
- de conformiteit met het algemeen beleid of met de belangen van de overheid.

2. Algemene procedureregelen

Een efficiënte organisatie van het bestuurlijk toezicht onderstelt dat op het gemeentelijk bestuursniveau snel rechtszekerheid ontstaat over de getroffen besluiten, terwijl anderzijds de nodige waarborgen worden ingebouwd opdat deze besluiten op een redelijke wijze worden getoetst aan de wettelijkheid en de conformiteit met het algemeen belang en dat eventuele bezwaren op een degelijke manier en binnen een kort bestek worden onderzocht.

Doorzichtigheid en duidelijkheid van het **overheids**optreden voor burger en bestuur vergen daarnaast eenvoud en doorzichtigheid van de procedures.

De geschetste doelstellingen worden als volgt bereikt :

1) Het invoeren van volkomen gelijke procedures voor alle gemeenten van het Vlaamse Gewest. Het in het decreet van 7 juni 1989 bepaalde onderscheid tussen de gemeenten op basis van hun inwonersaantal of van de klassen waarbij zij zijn ingedeeld, wordt opgeheven.

2) Het optreden van de toezichthoudende overheid wordt in alle gevallen zonder onderscheid gekoppeld aan beperkte en zeer eenvormige termijnen. Het verstrijken van de termijn waarbinnen de hogere overheid haar besluit dient te treffen en naar de gemeenteoverheid dient te versturen heeft de uitvoerbaarheid van het getroffen besluit tot gevolg. De termijnen zijn in geen enkel geval verlengbaar.

3) Het aantal materies dat onderworpen blijft aan het bijzonder (goedkeurings)toezicht wordt beperkt tot die aangelegenheden die van doorslaggevend belang zijn voor het gemeentelijk bestuur, inzonderheid de weerslag op de **financiën** :

- de begrotingen, rekeningen en schuldherschikkingen ;
- de personeelsformaties ;
- de oprichting van gemeentebedrijven van industriële of commerciële aard.

Dit bijzonder toezicht wordt uitgeoefend binnen een **niet-verlengbare** termijn van vijftig dagen.

Een uitzondering op die regel wordt gemaakt voor de behandeling in eerste aanleg van de begrotingen en de oprichting van bedrijven (honderd dagen) alsook voor de rekeningen (driehonderd dagen).

4) Een belangrijke vernieuwing heeft betrekking op het algemeen toezicht. Het verplicht doorzenden van dossiers naar de hogere overheid wordt in de toekomst beperkt tot enkele besluiten met belangrijke juridische en financiële gevolgen.

Een omvangrijke en vaak nutteloze papierstroom naar het provinciaal niveau wordt zodoende vermeden.

Het overgrote gedeelte van de bestuurshandelingen die het voorwerp uitmaken van besluiten waarvan de doorzending niet langer verplicht wordt, zullen zonder verdere formaliteiten uitvoerbaar worden na verloop van dertig dagen, behalve wanneer de toezichthoudende overheid ze, desgevallend ten gevolge van een ingediend bezwaar, opvraagt of daarover bijkomende inlichtingen inwint.

De toezichthoudende overheid zal dan ook enkel nog systematisch uitspraak doen over, of op formele wijze kennis nemen van besluiten die haar uit hoofde van de bepalingen van het decreet moeten worden toegezonden of die zij bij toepassing ervan opvraagt.

Voor veruit de meeste gemeenteraadsbesluiten geldt bijgevolg niet langer de verplichting ze naar het provinciebestuur door te zenden. Enkel een lijst met een beknopte omschrijving van de geregelde aangelegenheden zal nog naar de gouverneur worden gestuurd. In het kader van een verhoogde aandacht voor de openbaarheid van bestuur wordt deze lijst terzelfder tijd neergelegd op het gemeentehuis, waar iedereen er altijd kennis van zal kunnen nemen.

De vermindering van het aantal toe te zenden dossiers en de daarmee samenhangende papierstroom naar de hogere overheid moet deze administraties in de mogelijkheid stellen hun begeleidende rol ten aanzien van de gemeenten te versterken.

5) Het administratief toezicht wordt in de regel uitgeoefend op het niveau van de provinciale overheid, met mogelijkheid van beroep bij de Executieve. Deze procedure geldt zowel voor het bijzonder als voor het algemeen toezicht.

Enkel in de gevallen waarin de gemeenteraadsbesluiten een bijzonder belangrijke en in de tijd langdurige invloed hebben op de gemeentelijke financiën wordt het goedkeuringstoezicht rechtstreeks door de Executieve uitgeoefend. Dit is het geval voor de personeelsformaties, de schuldherstellingen en de oprichting van gemeentebedrijven.

Omwille van de financiële gevolgen voor het Vlaamse Gewest blijven de begrotingen van de gemeenten die verplichtingen hebben tegenover het Vlaams Financieringsfonds onderworpen aan de rechtstreekse goedkeuring door de Executieve, na advies van de bestendige deputatie.

6) In het ontwerpdecreet wordt duidelijk het tijdstip bepaald vanaf wanneer de termijn begint te lopen. Het einde van de termijn wordt bepaald op de dag van het versturen van de besluiten in kwestie. De datum van de poststempel is derhalve doorslaggevend en niet de dag waarop het besluit bij de geadresseerde toekomt. Dit is belangrijk voor de rechtszekerheid.

3. Specifieke aanpassingen

Ten opzichte van de decretale regeling van 7 juni 1989 bevat het ontwerpdecreet een aantal specifieke beleidsvernieuwingen.

a) Personeel

Enkel de besluiten inzake de formatie van het gemeentepersoneel zijn nog onderworpen aan het goedkeuringstoezicht. De huidige termijn van honderd dagen, eventueel te verlengen met veertig dagen, wordt teruggebracht tot een niet-verlengbare termijn van vijftig dagen.

Op de besluiten inzake het administratief en geldelijk statuut van het personeel, tot nog toe eveneens onderworpen aan het goedkeuringstoezicht, uit te oefenen binnen een termijn van maximaal honderdveertig dagen, is krachtens het ontwerpdecreet enkel nog het algemeen administratief toezicht van toepassing.

b) Gemeentelijke financiën

1° Inzake de goedkeuring van de begroting waarvoor thans geen enkele termijn is bepaald, wordt een termijn van honderd dagen ingesteld waardoor de gemeenten, wanneer zij hun begroting aannemen op het in de nieuwe gemeentewet bepaalde tijdstip, van bij het begin van het jaar beschikken over een uitvoerbare begroting. Deze termijn is redelijk en maakt een ernstig onderzoek mogelijk. Er moet inderdaad rekening mee worden gehouden dat de begrotingen van alle gemeenten in een korte periode naar het provinciebestuur worden gezonden. Voor begrotingswijzigingen, waarvan de omvang beperkter is, wordt de termijn teruggebracht tot vijftig dagen.

2° Voor de vaststelling van de rekeningen, zowel de jaarrekening als de eindrekening van de ontvanger, wordt een termijn bepaald van driehonderd dagen. Zulke termijn is verantwoord.

Gemeenterekeningen zijn in de eerste plaats verantwoordingsstukken van het gevoerde beleid. Zij zijn ook verantwoordingsstukken inzake de wijze waarop de ontvanger zijn opdracht inzake de invordering van de gemeentelijke rechten en de vereffening van de uitgaven heeft vervuld en waarbij zijn persoonlijke verantwoordelijkheid in het geding is.

Mede omwille van die aansprakelijkheid is het essentieel dat op die documenten een ernstig toezicht wordt uitgeoefend, evenwel binnen een termijn die zodanig is bepaald dat de gemeenten alleszins over een definitieve rekening beschikken bij het opmaken van de volgende begroting.

Gelet op de persoonlijke verantwoordelijkheid van de ontvanger bepaalt het ontwerpdecreet dat ook deze ambtenaar in de toekomst beroep zal kunnen aantekenen tegen de besluiten van de provinciale overheid in verband met de gemeenterekening.

De ontvanger is inderdaad persoonlijk aansprakelijk voor eventuele verwerpingen uit de gemeenterekeningen, zodat het niet in overeenstemming is met een behoorlijke rechtsorganisatie dat hij, behoudens beroep bij de Raad van State, over geen rechtsmiddelen beschikt in verband met de gemeenterekening.

In tegenstelling tot de huidige regeling wordt de goedkeuring van de rekening toevertrouwd aan de provinciegouverneur en niet langer aan de bestendige deputatie. Deze wijziging is noodzakelijk ingevolge het van kracht worden van artikel 22 van de wet van 17 oktober 1990 waardoor via artikel 131, § 4 van de nieuwe gemeentewet een procedure werd ingesteld die de ontvanger de mogelijkheid biedt om bij de bestendige deputatie, zetelend als administratief rechtscollege, beroep in te stellen tegen zijn aansprakelijkheid voor een mogelijk kastekort dat onder meer het gevolg is van het verwerpen van bepaalde uitgaven op de rekeningen.

In die omstandigheden kan de bestendige deputatie redelijkerwijze niet langer als toezichthoudende overheid uitspraak doen over een aangelegenheid waarover zij in een latere fase desgevallend als administratief rechtscollege uitspraak zal moeten doen.

3° In het ontwerpdecreet worden een aantal aangelegenheden geregeld die thans opgenomen zijn in het Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit van 10 februari 1945.

Thans moet het administratief toezicht op het niveau van het Gewest worden geregeld. Het betreft onder meer de bepalingen inzake het toezicht op de boekhouding en de gemeentekas.

4° De bepalingen die betrekking hebben op het administratief toezicht op de gemeenten die verplichtingen hebben tegenover het Vlaams Financieringsfonds, met name Antwerpen, Gent en Oostende, worden geïntegreerd in het voorliggend ontwerpdecreet op het administratief toezicht.

De begrotingen van die gemeenten blijven onderworpen aan het advies van de bestendige deputatie en de goedkeuring van de Executieve. De Executieve beschikt over een termijn van honderd dagen om haar goedkeuring te verlenen.

Het advies van de deputatie moet worden gegeven uiterlijk vijftig dagen na ontvangst van de begroting.

5° Via het ontwerpdecreet wordt een goedkeuringstoezicht ingevoerd met betrekking tot gemeenteraadsbesluiten waarbij de financiële lasten van opgenomen leningen worden herschikt.

Gelet op het absolute belang van deze aangelegenheid voor de toekomstige ontwikkeling van de financiën worden dergelijke operaties onderworpen aan het bijzonder administratief toezicht, uit te oefenen door de Executieve.

6° Wat de gemeentelijke financiën betreft, voorziet het ontwerpdecreet in een bijzondere procedure om concrete betwistingen te beslechten bij de uitvoering van betalingen.

Zo bevat artikel 136 van de Nieuwe Gemeentewet een procedure die de bestendige deputatie toelaat een regelmatig bevelschrift uitvoerbaar te verklaren ingeval de ontvanger zou weigeren een door het gemeentebestuur uitgevaardigd mandaat te vereffenen. Met deze uitvoerbaarverklaring wordt de betwisting tussen het bestuur en de ontvanger evenwel niet beslecht, temeer ten gevolge van de aansprakelijkheid van de ontvanger voor de uitgaven die hij verricht.

Het ontwerpdecreet opent dan ook een beroepsprocedure voor de ontvanger bij de Executieve. Een definitieve beslissing tot betaling, getroffen door de Executieve, geldt krachtens het ontwerp van decreet als een regelmatig bevelschrift dat de ontvanger ambtshalve uitvoert.

7° Het ontwerpdecreet strekt ertoe de toezichtsbepalingen inzake de gemeentebedrijven te integreren.

De besluiten van de gemeenteraden tot oprichting van bedrijven worden onderworpen aan de goedkeuring van de Executieve.

Momenteel wordt het toezicht op de gemeentebedrijven uitgeoefend volgens een procedure die totaal verschilt van het toezicht op de gemeenten.

De in het ontwerpdecreet voorgestelde procedure inzake het toezicht op de begrotingen en de rekeningen van de bedrijven is gelijklopend met de procedure die van toepassing is op de eigenlijke gemeentebegrotingen en rekeningen.

c) Algemeen toezicht

Ook op het vlak van het algemeen administratief toezicht voorziet het ontwerpdecreet in eenvormige procedures, geldend voor alle gemeenten zonder onderscheid.

De huidige regeling waarbij de gemeenten met minder dan 20.000 inwoners geconfronteerd kunnen worden met een rechtstreekse vernietiging van hun besluiten door de gouverneur, beantwoordt niet aan een moderne vorm van administratieve rechtspraak, waarin hen de gelegenheid moet worden geboden hun besluiten voorafgaand te rechtvaardigen.

De in het ontwerpdecreet bepaalde procedure houdt in dat de besluiten in eerste aanleg kunnen worden geschorst door de provinciegouverneur, waarna zij door de gemeenteverheid ofwel worden ingetrokken, ofwel via een gemotiveerd besluit worden gerechtvaardigd. Het vernietigingstoezicht wordt nog uitsluitend uitgeoefend door de Executieve.

Een belangrijke vernieuwing betreft de ontworpen regeling inzake een strikte beperking van de verplichte doorzending van besluiten naar de toezichthoudende overheid. Deze veralgemeende doorzendingsplicht heeft uiteraard een omvangrijke en vaak nutteloze papierstroom tot gevolg. Het ontwerpdecreet voorziet daarom in een sterke vereenvoudiging van de procedure :

1° Het verplicht doorsturen van besluiten naar de provinciegouverneur wordt beperkt tot enkele materies met belangrijke juridische en financiële gevolgen :

- gemeenteraadsbesluiten betreffende de wervings- en bevorderingsvoorwaarden, alsmede de weddeschalen en de bezoldigingsregeling van het statutair personeel ;
- gemeenteraadsbesluiten betreffende de belastingen en de retributies ;
- besluiten inzake overheidsopdrachten met een waarde die hoger is dan 10 miljoen frank ;
- gemeenteraadsbesluiten betreffende verwervingen en vervreemdingen van onroerende goederen met een waarde die hoger is dan 10 miljoen frank ;
- besluiten inzake uitgaven die door dwingende en onvoorziene omstandigheden worden vereist, te regulariseren bij een eerstvolgende begrotingswijziging. Deze laatste besluiten vallen thans onder het goedkeuringstoezicht.

Ingeval van schorsing van het verplicht doorgestuurde besluit door de gouverneur kan de gemeenteverheid het geschorst besluit intrekken of op een gemotiveerde wijze rechtvaardigen binnen honderd dagen. Ingeval van

rechtvaardiging beschikt de Executieve over een termijn van vijftig dagen om het besluit desgevallend te vernietigen.

2° Voor veruit de meeste gemeenteraadsbesluiten geldt echter niet langer de verplichting ze naar het provinciaal gouvernement door te zenden. Van alle **gemeenteraadsbesluiten** moet wel een lijst met een beknopte omschrijving van de geregelde aangelegenheden naar de gouverneur worden gestuurd. In het kader van een verhoogde aandacht voor de openbaarheid van bestuur wordt deze lijst terzelfder tijd neergelegd op het gemeentehuis, waar eenieder er kennis van kan nemen.

Aan de gemeenteraadsbesluiten die niet langer naar de gouverneur moeten worden gezonden, zijn geen verdere administratieve formaliteiten verbonden. Zij zijn niet meer vatbaar voor schorsing of vernietiging na verloop van dertig dagen, behalve wanneer zij, bijvoorbeeld voor verder onderzoek of ten gevolge van een ingediend ernstig bezwaar, door de toezichthoudende overheid worden opgevraagd. Zulke opvraging stuit de termijn.

Ingeval van opvraging beschikt de toezichthoudende overheid over een termijn van dertig dagen vanaf de ontvangst van het dossier om het desbetreffende besluit desgevallend te schorsen (gouverneur).

De ontworpen regeling betekent een verregaande vermindering van de naar de toezichthoudende overheid door te sturen besluiten en daarmee samenhangende dossiers.

De toeziende overheid zal enkel nog systematisch uitspraak doen over, of op formele wijze kennis nemen van de besluiten van de gemeenteoverheid die haar krachtens het decreet moeten worden toegezonden of die zij bij toepassing ervan opvraagt.

De vermindering van de papierstroom naar de hogere overheid moet ertoe bijdragen haar begeleidende rol ten aanzien van de gemeenten te versterken.

4. Inwerkingtreding

Het ontwerp bepaalt dat de nieuwe toezichtsregeling in werking treedt op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de publikatie van het decreet in het Belgisch Staatsblad.

Dit geeft de administratie de tijd om de gemeenten vooraf degelijk te informeren. De minister zal ter zake overigens duidelijk informatie verschaffen via een brochure waarin het nieuwe decreet wordt toegelicht.

II. ALGEMENE BESPREKING

1. Vragen en opmerkingen van de leden

Een lid verklaart dat in de memorie van toelichting terecht wordt gesteld dat het ontwerp een redelijk evenwicht betracht tussen de gemeentelijke autonomie en het optreden van de toezichthoudende overheid tot goedkeuring van sommige handelingen van de gemeenteraden, alsmede om te beletten dat de wet wordt geschonden of het algemeen belang wordt geschaad.

Het lid is het eens met de twee principes om het administratief toezicht te heroriënteren, namelijk het invoeren van volkomen gelijke procedures voor alle gemeenten van het Vlaamse Gewest en het koppelen van het optreden van de toezichthoudende overheid aan beperkte en eenvormige termijnen.

Het lid formuleert vier vragen en bedenkingen :

1) In de memorie van toelichting wordt gewag gemaakt van algemeen, specifiek en bijzonder administratief toezicht. Welk onderscheid is er tussen deze drie begrippen ?

2) De rekeningen moeten volgens het ontwerp van decreet worden goedgekeurd door de gouverneur en dit binnen een termijn van 300 dagen. De memorie van toelichting vermeldt ter zake : „Het is essentieel dat op die documenten een ernstig toezicht wordt uitgeoefend, evenwel binnen een termijn die zodanig is bepaald dat de gemeenten alleszins over een definitieve rekening beschikken bij het opmaken van de volgende begroting” (Stuk 280 (1992-1993) – Nr. 1, p. 6). Volgens het lid is de voorgestelde termijn van 300 dagen niet verenigbaar met het streven om over een definitieve rekening te beschikken bij de opmaak van de volgende begroting.

3) Het administratief toezicht wordt volgens het ontwerp van decreet door verschillende toezichthoudende overheden uitgeoefend. Het bijzonder (goedkeurings)toezicht wordt door de Vlaamse Executieve uitgeoefend inzake a) personeelsformaties, b) begrotingen, rekeningen en schuldher-schikkingen, en c) de oprichting van gemeentebedrijven van industriële of commerciële aard. Het lid vraagt waarom de personeelsformaties door de Vlaamse Executieve moeten worden goedgekeurd en wat precies moet worden verstaan onder „gemeentebedrijven van industriële of commerciële aard”.

4) Volgens het ontwerp van decreet dient een lijst van de gemeenteraadsbeslissingen ter inzage van de bevolking te liggen. Hoe zal het gemeentebestuur aan de bevolking laten weten dat de lijst ter inzage ligt ?

Een ander lid drukt er zijn tevredenheid over uit dat het ontwerp van decreet een vereenvoudiging van het administratief toezicht inhoudt.

Het lid is evenwel van oordeel dat een frequente wijziging van de wetgeving moeilijkheden op het terrein oplevert. Het lid vraagt zich af of het verzadigingspunt ter zake niet is bereikt.

Positieve punten in het ontwerp van decreet zijn de vermindering van de papierstroom naar de hogere overheid, het wegvallen van het onderscheid tussen de gemeenten naargelang hun aantal inwoners, het definiëren van eenvormige termijnen en het verhogen van de rechtszekerheid.

In het kader van de eenheid van toezicht worden bepaalde belangrijke materies het best toevertrouwd aan één toezichthoudende overheid. Volgens het ontwerp van decreet is de bestendige deputatie belast met het goedkeuren van de begrotingen. De rekeningen moeten evenwel door de gouverneur worden goedgekeurd. Voor schuldher-schikkingen is de goedkeuring van de Vlaamse Executieve vereist. De goedkeuring door één enkele overheid zou de doorzichtigheid hebben bevorderd.

Een schuldher-schikking zit vervat in het meerjarig financieel beleidsplan dat bij de begroting moet worden gevoegd. Het lid vraagt zich af of de Vlaamse Executieve de goedkeuring van schuldher-schikkingen dan ook niet naar zich toe trekt omwille van de problemen van een aantal grote steden.

Nog een ander lid wijst erop dat zijn fractie al tijdens het laatste begrotingsdebat de door de minister aangekondigde beleidsintenties inzake administratief toezicht heeft verwelkomd. Het lid en zijn fractie kunnen zich dus scharen achter de krachtlijnen en doelstellingen van het decreet. Tijdens de artikelsgewijze bespreking wil het lid een aantal opmerkingen formuleren en eventueel amendementen indienen.

Weer een ander lid beoordeelt het ontwerp van decreet als positief. Wel vraagt het lid zich af waarom de eenvormigheid niet volledig wordt doorgetrokken en het hele administratief toezicht bijvoorbeeld niet aan de bestendige deputatie wordt toevertrouwd.

Het lid merkt verder op dat het zeer frustrerend is om geen antwoord te ontvangen als een klacht wordt ingediend tegen een beslissing. De hogere overheid zou in geval van klacht een antwoord moeten verstrekken aan zowel de indiener van de klacht als aan degene over wie wordt geklaagd.

Het lid betwijfelt de noodzaak tot het zenden van een bijzonder commissaris na een schriftelijke waarschuwing. Verder beoordeelt het lid de procedure van de bijzonder commissaris als streng.

Een ander lid verklaart dat het ontwerp van decreet met de regeringsverklaring en met een voorontwerp van decreet van de vorige Vlaamse Executieve strookt. Het lid en zijn fractie gaan dan ook akkoord met het ontwerp van decreet.

Weer een ander lid stelt vast dat de rekeningen nu worden goedgekeurd door de bestendige deputatie. Volgens het ontwerp van decreet worden de rekeningen voortaan goedgekeurd door de gouverneur. Waarom wordt de gouverneur nu bevoegd ?

Hetzelfde lid meent dat een schuldherschikking vervat zit in het meerjarig financieel beleidsplan dat bij de begroting moet worden gevoegd. De begroting wordt door de bestendige deputatie goedgekeurd, een schuldherschikking moet evenwel door de Vlaamse Executieve worden goedgekeurd.

De meeste gemeenteraadsbesluiten moeten volgens het ontwerpdecreet niet langer naar het provinciaal gouvernement worden doorgezonden. Wel moet van alle gemeenteraadsbesluiten een lijst met een beknopte omschrijving van de geregelde aangelegenheden naar de gouverneur worden gestuurd, zodat de besluiten kunnen worden opgevraagd. Op grond van welke criteria zal de gouverneur de opvraging organiseren ?

Een ander lid beoordeelt het ontwerp in zijn geheel als positief.

Toch meent dit lid in het ontwerp een zekere **centralisatie**-tendens ten voordele van de Vlaamse Executieve te bespeuren. Tot nu toe is de regel dat de gouverneur schorst en dat vernietiging wordt uitgesproken door de gouverneur of de Vlaamse Executieve al naar gelang de gemeente 20.000 inwoners heeft of niet. In het ontwerp van decreet wordt de vernietiging door de Vlaamse Executieve uitgesproken voor alle gemeenten. Ten opzichte van de gemeenten met minder dan 20.000 inwoners is dit een bevoegdheidsuitbreiding van de Vlaamse Executieve.

Een analoge vaststelling kan bijvoorbeeld ook nog worden gemaakt inzake de goedkeuring van de personeelsformaties. Het lid vraagt zich af of het vernietigingsrecht, mits een mogelijkheid van beroep bij de Vlaamse Executieve, niet aan de gouverneur kan worden gegeven. Kan in het algemeen de bevoegdheid inzake administratief toezicht in eerste aanleg niet provinciaal worden georganiseerd ?

Het lid merkt op dat in het ontwerp van decreet verschillende termijnen worden gebruikt. Het zou evenwel de duidelijkheid ten goede komen, indien zoveel mogelijk dezelfde termijnen zouden worden gehanteerd. Duidelijkheid qua termijnen zou de gemeentelijke autonomie ten goede komen.

Tevens wordt niet altijd een eenduidige bevoegdheid voorgesteld. In sommige gevallen moet de gouverneur goedkeuren, in andere gevallen moet de bestendige deputatie goedkeuren.

Het lid vraagt welke zin het heeft om een lijst met een beknopte samenvatting van de gemeenteraadsbesluiten door te zenden. Een gemeente die een delicaat punt heeft behandeld, zal de beslissing ter zake omzichtig formuleren. Het doorzenden van de agenda van de gemeenteraad zou als melding kunnen volstaan. Het opstellen van de samenvatting betekent een bijkomend werkvolume voor het gemeentepersoneel. De meldingsplicht wordt overigens niet gesanctioneerd. Quid indien een benoeming niet wordt gemeld ? Blijft die benoeming dan onzeker, omdat de termijn van 30 dagen om het besluit op te vragen niet is ingegaan ?

Besluiten van de gemeenteraad betreffende de **gunningswijze** van een overheidsopdracht tot aanneming van werken, leveringen en diensten beneden de 10 miljoen frank zijn uitvoerbaar, indien de gouverneur het besluit op grond van de samenvattende lijst niet binnen 30 dagen opvraagt. Het lid merkt op dat het bedrag van 10 miljoen frank vrij hoog ligt.

Het lid stelt vast dat als de Vlaamse Executieve beslist om niet tussen te komen en de vernietigingstermijn laat verstrijken, er geen motivering is van de beslissing. Is dit verenigbaar met de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen ?

De beginselen van een behoorlijk en goed bestuur vormen volgens artikel 30, § 5 van het ontwerp van decreet, één van de toetsstenen van het algemeen belang. Wat houden die beginselen in en welk criterium is er om vast te stellen dat een beslissing al dan niet getuigt van een behoorlijk en goed bestuur ?

Meerdere leden beoordelen de termijn van 300 dagen voor het goedkeuren van de rekening als uitzonderlijk lang. Het is essentieel dat de termijn op een zodanige manier wordt vastgesteld dat de rekening en de begroting tijdens eenzelfde periode kunnen worden besproken. Kan de goedkeuringstermijn niet worden beperkt tot 200 à 240 dagen ?

Een lid meent dat de termijn voor het goedkeuren van de rekeningen erg lang is. De begroting moet door de gouverneur worden goedgekeurd binnen 100 dagen. In geval van beroep beschikt de Vlaamse Executieve over een termijn van 50 dagen om te beslissen. In het slechtste geval is de begroting dus na 150 dagen goedgekeurd. In het belang van de bevolking is het aangewezen dat de gemeente zo snel mogelijk over een goedgekeurde begroting beschikt. Kunnen deze termijnen niet worden ingekort ?

Een ander lid vindt de termijn voor het goedkeuren van de begroting echter niet onredelijk. Wanneer de begroting nu door de gemeenteraad wordt goedgekeurd in november, wordt de goedkeuring door de bestendige deputatie immers veelal al gegeven in maart van het volgende jaar.

Volgens een ander lid kan men geen termijn vinden die het mogelijk maakt om over de exacte rekeninggegevens te beschikken bij het goedkeuren van de begroting door de gemeenteraad.

2. Antwoorden van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

Specifiek, bijzonder en algemeen administratief toezicht

De minister erkent dat de termen specifiek, bijzonder en algemeen toezicht in de memorie van toelichting worden gebruikt. Specifiek toezicht is in de context van dit decreet te begrijpen als bijzonder toezicht. Een duidelijk overzicht van hetgeen onder het bijzonder en algemeen toezicht valt, is te vinden in Stuk 280 (1992-1993) — Nr. 1, p. 78).

Termijn voor het goedkeuren van de rekeningen en begroting

De bedoeling is om bij de eerste begrotingswijziging te beschikken over de goedgekeurde rekening. Tot zolang moet in de **koptabel** worden gewerkt met de vermoedelijke uitslag van de rekening.

De minister antwoordt dat dit punt langdurig werd bediscussieerd met de administratie. De administratie was er voorstander van om geen termijn voor het goedkeuren van de rekening te bepalen. De minister erkent dat in een ideale toestand het resultaat van de rekening bekend is op het ogenblik dat de nieuwe begroting wordt besproken. Als echter alle begrotingen en rekeningen door de administratie van de provincie binnen een bepaalde periode moeten worden onderzocht, komt de administratie onder een te zware druk te staan. Doorgaans werken de gemeenten nu in de **koptabel** met het vermoedelijk resultaat van de rekening. Bij de eerstvolgende begrotingsaanpassing beschikt men dan over het goedgekeurde rekeningresultaat.

De minister wijst erop dat de in het ontwerp van decreet vermelde termijnen maximumtermijnen zijn en herinnert er tevens aan dat er tot nu toe geen termijnen waren voor het goedkeuren van rekeningen en begrotingen.

Personeelsformatie — goedkeuring door de Vlaamse Executieve

De minister stelt dat personeelsformaties een bijzonder belangrijke betekenis hebben voor de gemeentefinanciën en dat de gevolgen van de goedkeuring verstrekkend zijn in de tijd. De personeelsuitgaven hebben een ingrijpende structurele invloed op de gemeentefinanciën. Wanneer de centrale overheid soms achteraf moet optreden omdat er een structureel probleem in een gemeente is gegroeid, is een van de belangrijke elementen daarbij dikwijls de personeelsuitgaven.

Gemeentebedrijven van industriële of commerciële aard

Hoofdstuk IV — Gemeentebedrijven in het ontwerp van decreet slaat op de gemeentelijke inrichtingen en diensten van industriële of commerciële aard. Hoofdstuk IV is niet toepasselijk op intercommunale verenigingen.

Ter inzage leggen van een lijst met een beknopte omschrijving van de gemeenteraadsbeslissingen

Het publiek maken van deze lijst kadert in het streven naar meer openbaarheid van bestuur. Artikel 28 van het ontwerp van decreet bepaalt dat op de mogelijkheid tot inzage wordt gewezen door middel van een bericht dat tegelijkertijd ter kennis van het publiek wordt gebracht en waarop ten minste de agenda van de raadszitting is vermeld. In de praktijk zal allicht een synthese worden aangeplakt.

Frequente wijzigingen van de decreetgeving

De bedoeling van het ontwerp van decreet bestaat er onder meer in om de bestaande regelgeving te vereenvoudigen. De bij het administratief toezicht betrokken ambtenaren zullen een belangrijke vermindering van het aantal te behandelen dossiers kennen en bijgevolg meer beschikbaar zijn om advies te verstrekken en de gemeenten te begeleiden.

Schuldherschikking – goedkeuring door de Vlaamse Executieve

Een schuldherschikking kan een belangrijke en blijvende weerslag hebben op de financiële toestand van gemeenten. De techniek van de schuldherschikking heeft in sommige steden geleid tot grote problemen. Het is daarom dan ook verantwoord dat het goedkeuringstoezicht op een schuldherschikking bij de Vlaamse Executieve berust.

Behandelen van klachten

Het is inderdaad onverantwoord dat een klager geen antwoord ontvangt als hij een klacht indient. Het is bovendien evident dat de gemeentelijke overheid tegen wie de klacht wordt ingediend in kennis wordt gesteld zowel van de klacht als van het eraan gegeven gevolg. Dit punt kan in een omzendbrief worden geregeld.

Zenden van een bijzonder commissaris na één verwittiging

Als een bijzonder commissaris wordt gezonden na twee verwittigingen, wordt de eerste verwittiging niet ernstig genomen. Het lijkt dan ook beter om slechts één verwittiging te geven, waarbij dan wel een redelijke termijn tot reageren wordt gegeven.

Goedkeuring van de rekeningen verschuift van de bestendige deputatie naar de gouverneur

In tegenstelling tot de regeling in het decreet van 7 juni 1989 wordt de goedkeuring van de rekening door dit ontwerpdecreet toevertrouwd aan de provinciegouverneur en niet langer aan de bestendige deputatie. Deze wijziging is noodzakelijk ingevolge het van kracht worden van artikel 22 van de wet van 17 oktober 1990 waardoor via artikel 131, § 4 van de nieuwe gemeentewet een procedure werd ingesteld die de ontvanger de mogelijkheid biedt om bij de bestendige deputatie, zetelend als administratief rechtscollege,

beroep in te stellen tegen zijn aansprakelijkheid voor een mogelijk kastekort dat onder meer het gevolg is van het verwerpen van bepaalde uitgaven op de rekeningen. In die omstandigheden kan de bestendige deputatie redelijkerwijze niet langer als toezichthoudende overheid uitspraak doen over een aangelegenheid waarvoor zij in een latere fase desgevallend als administratief rechtscollege uitspraak zal moeten doen.

Schuldherschikking – meerjarig financieel beleidsplan

Een schuldherschikking heeft uiteraard gevolgen op het meerjarig financieel beleidsplan. Het meerjarig financieel beleidsplan is een raming van de toekomstige budgettaire ontwikkelingen en bevat relatief onbekende gegevens. Het meerjarig financieel beleidsplan zou — vooraleer een schuldherschikking bij de Vlaamse Executieve terecht komt — bij de bestendige deputatie een knipperlicht moeten doen ontbranden. Het goedkeuringstoezicht van de Vlaamse Executieve slaat op de beslissing tot schuldherschikking en niet op de effecten van deze beslissing op het meerjarig financieel beleidsplan. De bestendige deputatie keurt het meerjarig financieel beleidsplan goed, maar deze goedkeuring is niet bindend in al haar onderdelen. De goedkeuring van schuldherschikkingen laat de Vlaamse Executieve toe om een overzicht te hebben van de gevolgen ervan op de evolutie van de gemeentelijke financiën.

Organisatie van de opvraging door de gouverneur van een besluit na het doorzenden van een lijst met een beknopte samenvatting van de gemeenteraadsbesluiten

De gouverneur zal de besluiten normaal niet opvragen, tenzij er een ernstig bezwaar is ingediend. Als uit de lijst blijkt dat een bepaald besluit normaal niet kan worden genomen, dan zal de gouverneur dit besluit opvragen.

Op de opmerking van een lid dat er geen termijn voor de opvraging is vastgesteld, antwoordt de Vlaamse minister dat de opvraging binnen de dertig dagen moet gebeuren. Is het besluit niet binnen de dertig dagen opgevraagd, dan is er rechtszekerheid ten aanzien van de uitvoerbaarheid van het besluit.

Centralisatietendens

Het ontwerp van decreet gaat uit van een decentralisatie en wil een grotere verantwoordelijkheid aan de gemeenten geven. Het ontwerp van decreet gaat ervan uit dat de beslissingen van de gemeenten correct zijn genomen, zolang het tegendeel niet is bewezen. In vergelijking met vroeger is dit een nieuwe benadering.

De minister is van oordeel dat inzake het algemeen toezicht de eventuele drietrapsprocedures waarbij de Vlaamse Executieve een vernietiging van de gouverneur kan vernietigen, tot tweetrapsprocedures moeten worden teruggebracht. De minister verwijst naar een arrest van de Raad van State.

Bij de finale beslissing hebben de provinciale overheden de neiging om de rekening voor een verkeerde beslissing te verhalen op het centrale gezag. In een tweetrapsprocedure is er duidelijkheid : de beslissing ligt bij de Vlaamse Executieve.

Beginselen van behoorlijk en goed bestuur

Voor de inhoud van het begrip verwijst de minister naar de rechtspraak die ter zake door de Raad van State werd ontwikkeld. Onder meer gaat het hierbij om **motiveringsplicht**, redelijkheid, onpartijdigheid, gelijkheid, zorgvuldigheid, enzovoort.. .

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

Artikel 1

Bij artikel 1 worden geen opmerkingen gemaakt.

Artikel 1 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 2

Bij artikel 2 worden geen opmerkingen gemaakt.

Artikel 2 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 3

Een lid merkt op dat dit artikel zal moeten worden **aangepast** bij de oprichting van de provincie Vlaams-Brabant.

De minister antwoordt dat, als de staatshervorming wordt afgerond, een aanpassing nodig zal zijn vanaf 1 januari 1995.

Artikel 3 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 4

Een lid merkt op dat de formulering van artikel 4 inhoudt dat de toezichthoudende overheid, ter plaatse, alle documenten kan opvragen. De huidige formulering bevat geen enkele beperking en kan tot misbruiken aanleiding geven.

Een ander lid wijst erop dat de bepaling van artikel 4 overgenomen is uit het advies van de Raad van State. De Raad van State beoordeelde de in het voorontwerp voorgestelde precisering „zowel ter plaatse als per brief” te restrictief als uitdrukking van de bedoeling om ook moderne communicatiemiddelen zoals faxapparaten in te schakelen. De Raad van State stelde daarom een tekst voor en adviseerde om omtrent de draagwijdte van de tekst in de memorie van toelichting nadere uitleg te verstrekken.

De minister verwijst naar de commentaar bij de artikelen (Stuk 280 (1992-1993) — Nr. 1, memorie van toelichting, p. 11) en voegt eraan toe dat de opvraging van documenten en inlichtingen beperkt is tot een controle op de besluiten en op alle documenten die ter zake dienstig zijn.

Een amendement van de heren J. Tavernier, G. Cardoen en E. Pinoie (Stuk 280 (1992-1993) — Nr. 5) strekt ertoe een tweede lid toe te voegen als volgt : „De toezichthoudende overheid is gehouden elke klacht van een gemeenteraads-lid op een beslissing door een gemeenteoverheid genomen te beantwoorden binnen de termijnen die de toezichthouden-

de overheid ter beschikking heeft voor het bijzonder of algemeen toezicht. Deze klacht moet ingediend zijn binnen de twintig dagen na het nemen van de beslissing.”

In de verantwoording wordt erop gewezen dat raadsleden dikwijls beschikken over informatie die de toezichhoudende overheid niet heeft. In het kader van behoorlijk bestuur en de herwaardering van de gemeenteraadsleden is het belangrijk dat ook zij een rol spelen in de toezichtsregeling. Dit amendement komt erop neer dat de toezichhoudende overheid de beslissingen van een gemeenteoverheid toetst en de klager hiervan in kennis stelt.

De minister erkent de logica van het amendement. Wel suggereert de minister om de in het amendement voorgestelde termijn van twintig dagen terug te brengen op tien dagen. Een gemeenteraadslid heeft immers rechtstreeks kennis van een gemeenteraadsbeslissing. Via zijn inzagerecht heeft een gemeenteraadslid ook snel kennis van een beslissing van een andere overheid. Een klacht kan daarbij soms ogenblikkelijk worden behandeld zonder dat er een opvraging is van het dossier.

De indiener van het amendement gaat akkoord met de minister voor zover het gemeenteraadsbeslissingen betreft. Een gemeenteraadslid is evenwel slechts op de hoogte van de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen nadat de notulen van dit college zijn opgesteld ; dit is in de praktijk ongeveer een week na de vergadering van het college. Een termijn van tien dagen komt erop neer dat een gemeenteraadslid verplicht is om wekelijks de notulen van het college na te kijken. Daarbij komt dat de termijnen voor de toezichhoudende overheid slechts beginnen te lopen na verzending van de beslissing, dit is dus op een later tijdstip dan de datum van de beslissing. In het amendement begint de termijn van twintig dagen voor het indienen van een klacht echter te lopen vanaf het nemen van de beslissing. Inzake beslissingen van de gemeenteraad kan de in het amendement voorziene termijn worden verminderd. Inzake beslissingen van het college van burgemeester en schepenen is de voorgestelde termijn van twintig dagen evenwel een goed evenwicht.

Een lid noemt het merkwaardig dat in een decreet zou worden bepaald dat een overheid klachten moet beantwoorden. Als aan de toezichhoudende overheid de verplichting wordt opgelegd om klachten te beantwoorden, moet men zich wel realiseren welk antwoord zal worden verstrekt. Indien enkel een ontvangstmelding wordt verstuurd aan de indiener van de klacht, dan is al aan de verplichting tot antwoorden voldaan.

Verder vraagt het lid zich af of het wijs is om te beslissen dat een klacht tot gevolg kan hebben dat elke beslissing van een gemeentelijke overheid die er het voorwerp van is, kan worden opgevraagd en dus juridisch onzeker wordt gedurende een bepaalde termijn. Volgens het lid moet de gemeentelijke democratie ter zake doorslaggevend zijn. Het lijkt dan ook beter dat, als een gemeenteraadslid klacht indient, de toezichhoudende overheid de gemeente daarvan in kennis stelt, zodat hierover in de gemeenteraad een debat kan worden gevoerd. Welke consequenties moet men immers verbinden aan de briefwisseling tussen de toezichhoudende overheid en individuele gemeenteraadsleden ? Voorts vraagt het lid zich af of het amendement wel bij artikel 4 hoort, vermits het amendement gaat over het algemeen toezicht en het algemeen administratief toezicht wordt geregeld in hoofdstuk V (artikelen 28 tot 33).

Het lid waarschuwt er tevens voor dat het systematisch indienen van klachten tegen beslissingen van **gemeenteoverheden** de goede werking van de gemeente in het gedrang kan brengen.

De indiener van het amendement wijst erop dat het woord „beantwoorden” in het amendement betekent dat er een uitdrukkelijke beslissing moet zijn over de klacht. Verder wordt in het amendement geen enkele bestaande termijn verlengd. Het is dus geenszins de bedoeling om een **opschortende** maatregel in te voeren die bepaalde termijnen zou verlengen. Waar het amendement een algemeen principe vooropstelt, slaat het zowel op het algemeen als op het bijzonder toezicht.

De minister is van oordeel dat als een klacht wordt ingediend het zeker passend is dat de gemeentelijke overheid daarvan op de hoogte wordt gebracht. Wel vraagt de minister zich af of daartoe een decreetsbepaling nodig is. Hier speelt trouwens de beleidsdeontologie van de toezichthoudende overheid.

De minister wijst er uitdrukkelijk op dat deze aangelegenheid kan worden geregeld bij omzendbrief. Overigens wordt het niet beantwoorden van de klacht niet gesanctioneerd.

Een lid wijst erop dat de woorden „**een** gemeenteoverheid” en „**elke** klacht” in het amendement inhouden dat elke klacht, ook een kennelijk ongegronde klacht, over een beslissing van elke gemeenteoverheid moet worden beantwoord. Het is niet opportuun om dit in een decreet te bepalen. Als mensen met een sterk milieubewustzijn systematisch klacht indienen tegen elke milieuvergunning of elke bouwvergunning, dreigt de goede werking van de gemeente in gevaar te komen, indien al deze klachten binnen de gestelde termijnen moeten worden afgehandeld. Men moet inderdaad zorgen voor een behoorlijke openbaarheid van bestuur. Toch moet de eerste zorg een behoorlijk bestuur zijn.

De indiener van het amendement wijst erop dat er specifieke beroepsprocedures bestaan inzake vergunningen. De bedoeling van het amendement is dat het beantwoorden van klachten beperkt is tot beslissingen, ook van het college van burgemeester en schepenen, die onder dit decreet vallen. Essentieel is dat er niet zomaar een stilzwijgende goedkeuring kan ontstaan als er een klacht is ingediend en dat over elke klacht uitdrukkelijk wordt beslist zonder dat de termijnen worden verlengd en zonder dat er een beroepsprocedure wordt ingesteld. Het woord „**beslissen**” is ter zake nauwkeuriger dan het woord „beantwoorden”.

De minister verzet zich hierop tegen het amendement. Het aannemen van het amendement kan immers aanleiding geven tot een obstructiepolitiek waarbij systematisch elke beslissing van een gemeenteraad kan in vraag worden gesteld. Het amendement dwingt de gouverneur verder om over elke klacht te beslissen in plaats van stilzwijgend de termijn van dertig dagen te laten verlopen. Als de gouverneur — met het oog op zijn beslissing — het dossier opvraagt, wordt de termijn van dertig dagen gestuit en ontstaat een bijkomende termijn van dertig dagen. Hierdoor wordt afbreuk gedaan aan de vereenvoudiging van het administratief toezicht die in dit ontwerp van decreet wordt nagestreefd.

De minister verbindt er zich wel toe om in een omzendbrief aan de toezichthoudende overheden instructies te geven over het beantwoorden van klachten en het in kennis stellen van de gemeentelijke overheden over het indienen van klachten die tegen hen zijn ingediend.

Na deze verklaring wordt het amendement van de heer E. Van Vaerenbergh (Stuk 280 (1992-1993) — Nr. 4) ingetrokken.

Het amendement van de heren J. Tavernier, G. Cardoen en E. Pinoie (Stuk 280 (1992-1993) — Nr. 5) wordt verworpen met 10 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

Artikel 4 wordt aangenomen met 11 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 5

Het goedkeuren van de personeelsformatie toevertrouwen aan de gouverneur zou volgens een lid de eenvormigheid van het administratief toezicht versterken.

De minister meent dat de gemeenten slechts uitzonderlijk overgaan tot het vaststellen van de personeelsformatie. De vaststelling van de personeelsformatie heeft een structurele weerslag op de gemeentefinanciën.

Er is ook een evolutie naar een grotere eenvormigheid inzake administratief en geldelijk statuut. Om deze redenen wordt voorgesteld om de goedkeuring van de **personeelsformaties** te laten gebeuren door het Vlaamse centrale gezag.

Een lid meent dat het soms nuttig kan zijn bij de gouverneur of diens diensten toelichtingen te kunnen geven of te verstrekken omtrent de motieven die tot een bepaalde formatie of wijziging ervan leiden. Het ontwerp van decreet voorziet dergelijke mogelijkheid niet.

De minister meent dat het niet slecht is dat ook kleine gemeenten een stap naar de Vlaamse Executieve zetten nu dat het onderscheid tussen de gemeenten op basis van hun inwonersaantal wegvalt.

Een lid vraagt welke beroepsmogelijkheid er nu nog is voor een gemeente.

De minister wijst erop dat de gemeente moet aantonen dat de voorgestelde personeelsformatie haalbaar is binnen haar financiële mogelijkheden.

Voor het vaststellen van het aantal personeelsleden dat voor onderhoud kan worden ingezet bestaan vaste normen die gebaseerd zijn op verschillende parameters. Een lid vraagt zich af hoe de Vlaamse Executieve alle dossiers gaat onderzoeken en of dergelijk onderzoek wel wenselijk is. Kan de Vlaamse minister aan de gouverneurs geen instructies over de personeelsformaties geven ?

De minister herhaalt dat de vaststelling van de **personeelsformatie** een uitzonderlijke beslissing is en dat het daarbij om een beslissing gaat met een structurele weerslag op de gemeentelijke financiën.

Een lid verklaart moeite te hebben met het nieuwe centralisme waarbij de verantwoordelijkheid wordt verplaatst. De verantwoordelijkheid voor de gemeentelijke financiën hoort bij de gemeente te liggen. Zinspelend op het thema van een in Nederland te houden congres over „De onmacht van de gemeenten”, meent het lid dat men de macht van de gemeenten niet moet aantasten, maar wel op een gefundeerde manier moet versterken.

Volgens de minister houdt het ontwerp van decreet geen aantasting in van de gemeentelijke macht. Het ontwerp van decreet is integendeel opgesteld in een geest van vereenvoudiging. Dit schrikt sommigen allicht af.

Een lid erkent dat een personeelsformatie niet om de haverklap wordt gewijzigd. Toch is een wijziging van de **personeelsformatie** op geregelde tijdstippen noodzakelijk wegens het ontstaan van nieuwe behoeften, zoals onder meer inzake sportfunctionarissen, cultuurfunctionarissen, **milieuambtenaren**, De kostprijs zit overigens vooral vervat in de **bezoldigingsregeling** die volgens het ontwerp van decreet niet door de Vlaamse Executieve moet worden goedgekeurd.

Een ander lid wijst erop dat de Vlaamse Executieve nu al de personeelsformatie van de grote gemeenten moet **goed-**

keuren. Men kan zich afvragen of deze grote gemeenten daar alle beter zijn van geworden. Het lid meent dat men voor de goedkeuring van de personeelsformatie dezelfde procedure als voor de goedkeuring van de begroting kan invoeren, namelijk een goedkeuring door de bestendige deputatie met een beroepsmogelijkheid bij de Vlaamse Executieve.

De minister herinnert er aan dat de afbouw van de grote personeelsformaties van de grote steden enkel mogelijk was door het optreden van het Vlaamse Gewest.

Een lid meent dat de goedkeuring van de personeelsformatie door de Vlaamse Executieve indruist tegen de doelstelling van het ontwerp om een grotere gemeentelijke autonomie te verzekeren. Een goedkeuring door de Vlaamse Executieve gaat voorts ten koste van de snelheid waarmee een personeelsformatie operationeel wordt.

De minister antwoordt dat de goedkeuring zal worden verleend binnen een maximale niet-verlengbare termijn van vijftig dagen.

De heren L. Pierco en M. Van houtte dienen een amendement (Stuk 280 (1992-1993) – Nr. 2) in dat ertoe strekt in het eerste lid op de laatste regel het woord „Executieve” te vervangen door het woord „provinciegouverneur”.

In de verantwoording wordt erop gewezen dat het goedkeuren van de personeelsformatie door de Vlaamse Executieve de gemeenten de mogelijkheid ontnemt om in beroep te gaan bij een hogere administratieve overheid. Verder vallen de aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden en de bezoldigingsregeling onder het algemeen toezicht van de gouverneur. Het optreden van twee toezichthoudende overheden leidt tot verwarring en leidt tot problemen.

Een amendement van de heer E. Van Vaerenbergh (Stuk 280 (1992-1993) – Nr. 4) strekt ertoe het artikel 5 te vervangen als volgt :

„De gemeenteraadsbesluiten betreffende de formaties van het statutair gemeentepersoneel worden binnen een termijn van tien dagen ingaande de dag volgend op het treffen ervan naar de Executieve en de bestendige deputatie verstuurd.

Onder personeelsformatie wordt verstaan de opsomming van de graden en de daaraan verbonden weddeschalen en de vaststelling van het aantal vol- en deeltijdse betrekkingen per graad.”

In de verantwoording wordt erop gewezen dat het administratief toezicht in alle gevallen het eerst dient te gebeuren op provinciaal niveau. Dit is nodig enerzijds omwille van de eenvormigheid en de duidelijkheid en anderzijds omwille van het feit dat er bij een rechtstreeks goedkeuringstoezicht door de Executieve geen beroepsmogelijkheid meer is voor de gemeentebesturen. Dit druist in tegen het principe van een beroepsrecht.

De minister wijst erop dat het opzet van het ontwerp van decreet er onder meer in bestaat om nog enkel een goedkeuringstoezicht te organiseren voor de fundamenteel belangrijke beslissingen. Bij het beoordelen van wat een gemeenteraad inhoudelijk en financieel op lange termijn beslist, is de personeelsformatie een essentieel element. Als men achteraf de reconstructie maakt van hetgeen er is misgelopen bij sommige gemeenten, dan is dit dikwijls op het vlak van de personeelsformatie waarover men al te lichtzinnig beslissingen heeft genomen. Een structureel onevenwicht van de gemeentefinanciën ontstaat vaak bij de personeelsformatie. Daarbij worden de oplossingen voor de structureel financiële problemen uitsluitend verwacht van het Vlaamse Gewest. Diegene

die in laatste instantie financieel verantwoordelijk is, moet dus kunnen oordelen over wat kan en wat niet kan. Daarom wordt in het ontwerp van decreet voorgesteld om de personeelsformatie te onderwerpen aan de goedkeuring van de Executieve. Het goedkeuren van de personeelsformatie op provinciaal niveau houdt in dat de provincie desgevallend zelf ten laste van haar begroting de nodige bijsturingen organiseert.

Volgens een lid hebben de aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden en de weddeschalen eveneens belangrijke financiële gevolgen op lange termijn. Aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden en weddeschalen vertonen een samenhang met de personeelsformatie. De personeelsformatie bepaalt enkel tot waar men kan aanwerven, maar verplicht niet tot aanwerven. Waarom wordt dan in het ontwerp van decreet de goedkeuring van de personeelsformatie anders behandeld dan de goedkeuring van de aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden en de weddeschalen ?

De minister wijst erop dat momenteel gewerkt wordt aan een voor alle gemeenten uniforme regeling van het administratief en geldelijk statuut. De invulling hiervan zal dus aan uniforme regels worden onderworpen. De invulling van de personeelsformatie, waartoe onder meer een uniforme regeling voor de weddeschalen behoort, kan dan worden onderworpen aan de regels voor het algemeen administratief toezicht. De invulling van de personeelsformatie veronderstelt frequente beslissingen die dan zijn afgebakend door een uniforme regeling voor het administratief en geldelijk statuut. De vaststelling door de gemeenteraad van de personeelsformatie is evenwel een uitzonderlijke en zeer belangrijke beslissing.

Een lid meent dat het opleggen van uniforme weddeschalen voor gemeenten met financiële moeilijkheden een zware verplichting kan betekenen. Dit kan even verstrekkende gevolgen hebben als een overschatte personeelsformatie.

De minister noemt het onaanvaardbaar dat relatief arme gemeenten slecht betaald personeel hebben en dat, door omstandigheden waar ze vaak geen enkele verdienste aan hebben, relatief rijke gemeenten goed betaalde ambtenaren hebben.

Het vorig lid repliceert dat ook relatief arme gemeenten hun personeel soms goed betalen.

De heer J. Tavernier dient een amendement (Stuk 280 (1992-1993) – Nr. 5) in dat ertoe strekt het tweede lid te vervangen als volgt : „Onder personeelsformatie wordt verstaan de opsomming van de graden en de daaraan verbonden weddeschalen en de vaststelling van het aantal vol- en deeltijdse betrekkingen per graad. Deze bepalingen gelden ook voor de personeelsformatie in bijzondere statuten (Gesco-statuten) .”

In de verantwoording wordt erop gewezen dat niet alleen de personeelsformatie, maar ook de weddeschalen belangrijk zijn, zowel voor de betrokkenen zelf als voor de gemeentelijke financiën. Bovendien maken de Gesco-kaders (vroeger andere kaders) een groot deel van het gemeentepersoneel uit.

Een lid meent dat een tweestaptoezicht (in eerste aanleg : provinciale overheid, in tweede aanleg : Executieve) geen slecht principe was. Inzake personeelsformaties wordt dit tweestaptoezicht nu verlaten voor gemeenten met minder dan 20.000 inwoners. De laatste jaren worden de gemeenten er bij decreet of besluit toe verplicht of aangezet om bijkomend personeel zoals milieuambtenaren, informatica-ambte-

naren, ombudsman, enzovoort aan te werven. Momenteel zijn de gemeenten bezig met de voorbereiding van de patrimoniale boekhouding. Geen enkele kleine gemeente is in staat deze taak te vervullen zonder bijkomend personeel. Moet de personeelsformatie worden gewijzigd telkens als er bijkomend personeel wordt aangeworven ten gevolge van beslissingen van hogerhand of kan er ter zake in een vereenvoudigde procedure worden voorzien? Het vaste kader moet inderdaad niet frequent worden herzien.

Een lid meent dat het overbodig is om, zoals in het amendement van de heer J. Tavernier wordt bepaald, in het ontwerp van decreet te voorzien in een toezicht op de personeelsformatie in het Gesco-statuuut. De Gesco-personeelsformatie is immers onderworpen aan de controle en het toezicht van de provinciale overheid. De beslissingen van de gemeenteraden over Gesco-personeelsformaties moeten immers aan de hogere overheid worden meegedeeld. Indien er stringente bepalingen in het decreet worden opgenomen, kan dit voor de gemeenten moeilijkheden opleveren. Het is immers vooral voor tijdelijke en onverwachte behoeften dat gemeenten gebruik wensen te maken van tewerkgestelde werklozen. Deze tewerkgestelde werklozen maken echter geen deel uit van de statutaire personeelsformatie. Het amendement van de heer J. Tavernier kan er dan ook toe leiden dat de noodzaak tot het wijzigen van de personeelsformatie permanent wordt. Daarbij is het mogelijk dat dit amendement wordt aangegrepen als argument om de Gesco's in de statutaire personeelsformatie op te nemen.

De minister meent dat het amendement van de heer J. Tavernier niet kan worden aanvaard. Teneinde duidelijkheid te scheppen inzake statutair en ander personeel aanvaardt de minister wel dat in de memorie van toelichting, commentaar bij de artikelen, artikel 5, Stuk 280 (1992-1993) – Nr. 1, p. 5 in de zinsnede “wordt enkel nog de formatie van het statutair en tijdelijk gemeentepersoneel, de woorden “en tijdelijk, als niet bestaande worden beschouwd. Een contractueel die voor een tijdelijke opdracht wordt aangeworven, moet inderdaad niet in de personeelsformatie worden opgenomen.

De minister heeft er geen bezwaar tegen dat de gewest-ambtenaren van de buitendiensten van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, die in de provinciale gouvernementen werken, samen met de centrale administratie Binnenlandse Aangelegenheden de gemeenten ondersteunen bij het voorbereiden en opmaken van een personeelsformatie. De beslissing waarbij de gemeenteraad de personeelsformatie vaststelt, is echter onderworpen aan de goedkeuring van de Executieve.

Na deze verklaring van de minister wordt het amendement van de heer E. Van Vaerenbergh (Stuk 280 (1992-1993) – Nr. 4) ingetrokken.

Een lid wijst erop dat in zijn gemeente bijna alle personeelsleden die in de gemeentelijke culturele sector werken gesubsidieerde contractuelen zijn. Zo wordt een archivaris (licentiaat geschiedenis) bijvoorbeeld aangeworven met de wedde van opsteller. Na drie-vier jaar krijgt deze archivaris zonder uitdrukkelijke beslissing de wedde van onderbureau-chef. Als een gemeenteraadslid daartegen een klacht indient, moet daar volgens dit decreet niet eens worden op geantwoord.

Een ander lid merkt op dat een uitdrukkelijke beslissing van de gemeenteraad nodig is om aan een personeelslid met een weddeschaal van opsteller een weddeschaal van onderbureau-chef toe te kennen.

Een lid vraagt of de personeelsformatie automatisch ook de weddeschalen bevat.

De minister antwoordt ontkennend.

Een lid vraagt of er voor de aanwerving van bijkomend personeel voor nieuwe opdrachten een wijziging van de personeelsformatie nodig is.

De minister antwoordt dat het algemene toezicht speelt indien het contractueel personeel of gesubsidieerde contractuelen betreft.

Het amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte wordt verworpen met 7 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding.

Het amendement van de heer J. Tavernier wordt verworpen met 11 stemmen tegen 1.

Artikel 5 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 3 onthoudingen.

Artikel 6

De heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe dienen een amendement (Stuk 280 (1992-1993) – Nr. 5) in dat ertoe strekt in het eerste lid de zinsnede “ingaaende de dag na het inkomen van het gemeenteraadsbesluit bij de Executieve,, te vervangen door wat volgt : “ingaaende de derde dag na de verzending van het gemeenteraadsbesluit aan de Executieve, waarbij de poststempel of het ontvangstbewijs als bewijs geldt,, .

In de verantwoording wordt erop gewezen dat de gemeentebesturen geen kennis hebben van de dag waarop het besluit bij de Executieve binnenkomt. Dit geldt des te meer in de gevallen waarin de bestendige deputatie het besluit moet doorzenden naar de Executieve. Teneinde de rechtszekerheid van de gemeenten te verhogen – aldus weten zij wanneer de termijn een aanvang neemt – wordt het amendement voorgesteld.

Een lid vraagt zich af of in de grote steden alle beslissingen via de post worden verstuurd. Waarschijnlijk worden sommige beslissingen per drager verstuurd.

Een lid meent dat het duidelijk moet zijn dat indien het amendement van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe wordt aangenomen, de poststempel of het ontvangstbewijs als eerste dag geldt.

De minister verduidelijkt dat elk binnenkomend stuk bij de administratie Binnenlandse Aangelegenheden automatisch een stempel krijgt, zodat er eigenlijk geen discussie over de berekening van de termijn is. Er stelt zich dus ter zake geen probleem inzake rechtszekerheid.

Een indiener van het amendement wijst erop dat de gemeenten nu in het ongewisse zijn over de datum waarop de termijn begint te lopen.

Een lid merkt op dat de door de provincie goedgekeurde stukken twee stempels hebben : een stempel met de datum waarop het stuk op de provincie is binnengekomen en een stempel met de datum van goedkeuring. De vergelijking van de twee datumstempels laat een controle op de termijn toe.

Een ander lid meent dat er ook met een poststempel problemen kunnen rijzen als een gemeente in een enveloppe bijvoorbeeld vijf beslissingen verstuurt. In zo'n geval zou de poststempel op elk van de vijf beslissingen moeten staan om als bewijs te kunnen gelden en zouden de enveloppes moeten worden bijgehouden.

Nog een ander lid meent dat de minister via instructies kan wijzen op de noodzaak om dagelijks een register van binnenkomende stukken bij te houden. De gemeenten moeten dan dit register kunnen inzien.

Het lid wijst er tevens op dat, indien men dit amendement wil aannemen, een preciezere omschrijving van de drie dagen nodig is. De zaterdag en de zondag kunnen immers in deze drie dagen vallen, zodat men verplicht is om met “werkdagen,, te werken. Daarbij stelt zich dan het probleem van wat een werkdag precies is.

Een indiener van het amendement meent dat het er vooral om gaat dat de gemeenten zekerheid hebben over de datum waarop de termijn begint te lopen.

Een lid wijst erop dat er inzake de berekening van de termijnen in de praktijk geen problemen zijn.

Een indiener van het amendement wijst erop dat volgens de tekst van het ontwerp van decreet de gemeente verplicht is om contact op te nemen met de hogere overheid, als ze zekerheid wil hebben over de dag waarop de termijn begint te lopen.

De minister antwoordt dat het technisch omschrijven van de dag waarop de termijn begint te lopen een aangelegenheid is die via omzendbrief en uitvoeringsbesluiten kan worden geregeld. Indien het een zeer belangrijke beslissing betreft, zal een gemeente ongetwijfeld contact opnemen met de hogere overheid. Eventueel zal deze zelfs een ontvangstmelding versturen. Inzake de juiste berekeningswijze van termijnen bestaat er overigens een omvangrijke jurisprudentie van de Raad van State.

Het amendement van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe wordt ingetrokken.

Het amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte (Stuk 280 (1992-1993) - Nr. 2) en het amendement van de heer E. Van Vaerenbergh (Stuk 280 (1992-1993) — Nr. 4) worden eveneens ingetrokken.

Artikel 6 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 7

Een lid stelt vast dat de Raad van State (Stuk 280 (1992-1993) — Nr. 1, p. 47) heeft geadviseerd om het tweede lid van dit artikel weg te laten, omdat het opleggen van de verplichting om een meerjarig financieel beleidsplan op te maken een organieke aangelegenheid is waarvoor het Vlaamse Gewest niet bevoegd is.

De minister antwoordt dat de toezending aan de raadsleden van het meerjarig financieel beleidsplan is opgelegd door artikel 96 van de Nieuwe Gemeentewet. Het tweede lid is echter niet overbodig. Dezelfde passus staat immers in het decreet op het Vlaams Financieringsfonds. Het weglaten van het tweede lid zou inhouden dat het meerjarig financieel beleidsplan niet moet worden opgelegd aan de gemeenten van het Vlaams Financieringsfonds.

Het amendement van de heer E. Van Vaerenbergh (Stuk 280 (1992-1993) — Nr. 4) wordt ingetrokken.

De heren L. Pierco en M. Van houtte dienen een amendement (Stuk 280 (1992-1993) — Nr. 2) in dat ertoe strekt het tweede lid weg te laten. In de verantwoording wordt verwezen naar het advies van de Raad van State.

Het amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikel 7 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 8

Een lid is van mening dat de begroting zo snel mogelijk door de bestendige deputatie moet worden goedgekeurd. De ervaring leert dat dit mogelijk is binnen een periode van 50 dagen. De voorgestelde goedkeuringstermijn van 100 dagen lijkt dan ook vrij lang.

Volgens artikel 8, § 2, tweede lid moet de bestendige deputatie “de vereiste maatregelen nemen om het evenwicht van de begroting te herstellen,.. Het lid is het eens met een optreden van de bestendige deputatie, maar meent dat dit optreden moet gebeuren in ruggespraak met de gemeente. De huidige formulering laat immers toe dat de bestendige deputatie zelf in de plaats van de gemeente optreedt, hetgeen in tegenspraak is met de principes waarop het administratief toezicht is gestoeld.

Deze zienswijze wordt door verschillende andere leden gedeeld.

Een lid meent dat de bestendige deputatie binnen de goedkeuringstermijn overleg kan plegen met het college van burgemeester en schepenen. Een ander lid meent dat het overleg moet leiden tot een nieuwe beslissing van de gemeente.

Een lid vraagt of de in artikel 8, § 2, derde lid voorgestelde mededeling aan de gemeenteraad al in een wettelijke bepaling is opgenomen. Kan deze mededeling tot een nieuw debat leiden ?

De minister antwoordt dat deze mededeling al is vastgelegd in de nieuwe comptabiliteitswet. De mededeling aan de gemeenteraad geeft geen aanleiding tot een nieuw begrotingsdebat.

De heren W. Demuyt, P. Tant, M. Van der Poorten, E. Vankeirsbilck, L. Pierco en M. Van houtte dienen een amendement (Stuk 280 (1992 -1993) — Nr.1) in dat ertoe strekt in paragraaf 1, aan het tweede lid de woorden “,de gemeenteverheid gehoord,, toe te voegen.

In de verantwoording wordt erop gewezen dat, indien de bestendige deputatie zelf, zonder enige ruggespraak met de gemeentelijke overheden, maatregelen neemt om het begrotingsevenwicht te herstellen, de gemeenteraad niet in de mogelijkheid wordt gesteld om zelf die maatregelen te nemen die het best passen in het gemeentelijk beleid. Dit betekent een aantasting van de gemeentelijke autonomie, hetgeen dient te worden vermeden.

Een lid heeft vastgesteld dat als een begroting naar de provincie wordt gestuurd, de provinciale administratie er bepaalde, minimale wijzigingen heeft in aangebracht als de begroting na goedkeuring naar de gemeente wordt teruggezonden. Strikt genomen is het niet de aan de provincie overgezonden begroting die is goedgekeurd. Blijkbaar bestaat er een gentlemen’s agreement over dergelijke praktijk. Als gemeenteraadslid ziet men dan pas bij de begrotingsaanpassing dat de cijfers gewijzigd zijn.

Een ander lid erkent dat deze praktijk voorkomt en dat ambtenaren van de respectieve administraties met elkaar in contact treden en bepaalde regelingen treffen.

Nog een ander lid merkt op dat als de bestendige deputatie in bepaalde functies van de begroting artikelen verschuift, posten verschuift of kredieten aanpast in de marge die voor de bestendige deputatie is voorbehouden, de bestendige deputatie toch altijd uitdrukkelijk vermeldt dat de begroting is goedgekeurd. Alleen moet de gemeenteraad dan bij de eerstvolgende begrotingswijziging de begroting aanpassen. Daartoe wordt een nota opgesteld die weergeeft welke kredieten zijn gewijzigd ten opzichte van de oorspronkelijke begroting.

Weer een ander lid wijst erop dat de opmerking over de aangehaalde praktijk terecht is. Het betreft weliswaar een ambtshalve correctie, maar die dan toch wordt doorgevoerd zonder dat de gemeenteraad is geconsulteerd.

Een indiener van het amendement wijst erop dat indien het amendement wordt aangenomen de gemeenteoverheid vooraf zal moeten gehoord zijn.

De minister verklaart het amendement te kunnen aanvaarden. Artikel 8, paragraaf 2, derde lid bepaalt trouwens dat het besluit van de bestendige deputatie (met betrekking tot de in paragraaf 1 bedoelde gevallen : deficitair saldo, fictief evenwicht of fictief batig saldo ; niet-inschrijving van verplichte ontvangsten of uitgaven ; inschrijving van ontvangsten die niet aan de gemeente toekomen) aan de gemeenteraad wordt medegedeeld tijdens zijn eerstvolgende vergadering. In dit geval is er geen nieuwe beslissing van de gemeenteraad over de begroting nodig.

Een indiener van het amendement wijst erop dat het amendement enkel slaat op het tweede lid van paragraaf 1, hetgeen insluit dat de gemeenteoverheid enkel wordt gehoord indien de gemeente een begroting met een deficitair saldo, een fictief evenwicht of een fictief batig saldo indient.

Een lid vraagt of het in het amendement gebruikte woord “gemeenteoverheid,, wel de juiste term is en welke overheid daarmee wordt bedoeld.

Een indiener van het amendement antwoordt dat het woord “gemeenteoverheid,, wordt voorgesteld, omdat men wil vermijden dat telkens als de bestendige deputatie een wijziging in de begroting wil aanbrengen, de gemeenteraad moet worden gehoord. Praktisch is het niet haalbaar om daarvoor telkens de gemeenteraad bijeen te roepen. Heel dikwijls zal het volstaan dat men vanuit de provincie overleg pleegt met de burgemeester of met het college van burgemeester en schepenen. In elk geval moet een zekere inspraak vanuit de gemeente gewaarborgd zijn. Wegens praktische moeilijkheden die kunnen ontstaan, is het niet aangewezen om de term “gemeenteoverheid,, hier nader te definiëren. Als men de gemeenteoverheid zou omschrijven als het college van burgemeester en schepenen, dan handelt men in strijd met de wettelijke bepaling dat de gemeentebegroting moet worden goedgekeurd door de gemeenteraad.

Een lid vraagt of met het woord “gemeenteoverheid,, ook de gemeenteontvanger wordt bedoeld.

Een indiener van het amendement antwoordt ontkennend.

De minister vraagt of het de bedoeling van de indieners van het amendement is dat een effectieve verschijning van de gemeenteoverheid nodig is om te kunnen stellen dat de gemeenteoverheid gehoord is.

Een indiener van het amendement antwoordt dat als de gemeenteoverheid niet verschijnt, de gemeenteoverheid moet worden geacht gehoord te zijn. Er is geen sprake van een verstekprocedure in het administratief toezicht.

Een lid vraagt of een gemeenteraadslid zich op de bepaling van het amendement zou kunnen beroepen om te eisen dat het besluit van de bestendige deputatie in de gemeenteraad wordt behandeld.

Een indiener van het amendement antwoordt ontkennend en wijst erop dat een gemeenteraadslid als dusdanig geen individuele bevoegdheid heeft. De gemeenteraad kan alleen optreden als orgaan. Zo heeft een lid van het college van burgemeester en schepenen juridisch gezien ook geen individuele bevoegdheid. Als de commissie zou akkoord gaan over de term “gemeenteoverheid,, , dan kan daarmee logischerwijze geen enkele andere overheid dan het college van burgemeester en schepenen bedoeld zijn.

Enkele leden verkiezen hierop het begrip “college van burgemeester en schepenen,, te gebruiken.

De minister is evenwel van oordeel dat het begrip “gemeenteoverheid,, de voorkeur verdient. In de veronderstelling dat er een minderheidscollege is en dat de bestendige deputatie maatregelen moet nemen ten opzichte van de door de gemeenteraad goedgekeurde begroting rijst de vraag wie de bestendige deputatie moet horen. Als de gemeenteraad in zo'n geval de delegatiemogelijkheden aan het college van burgemeester en schepenen sterk beperkt heeft en — op grond van het amendement— een lid van dit college van burgemeester en schepenen dat geen enkele invloed op de begroting heeft, gehoord moet worden, moet de bestendige deputatie kunnen beoordelen welke gemeenteoverheid representatief is.

Een lid wijst erop dat volgens de nieuwe gemeentewet de begroting in eerste instantie wordt opgesteld door het college van burgemeester en schepenen. Als de definitieve gemeentebegroting deficitair is, een fictief evenwicht of een fictief batig saldo vertoont, zal de bestendige deputatie maatregelen moeten nemen. De bestendige deputatie kan echter verregaande maatregelen nemen die niet beantwoorden aan de beleidsvisies van de lokale bestuurders. Het ligt dan ook voor de hand dat de gemeenteoverheid wordt gehoord. In normale gevallen is dit dan het college van burgemeester en schepenen dat de begroting heeft opgesteld. In extreme gevallen zal de bestendige deputatie moeten uitmaken welke gemeenteoverheid zal worden gehoord.

Uiteindelijk beslist de commissie bij wijze van technische correctie dat in het amendement het woord “gemeenteoverheid,, wordt vervangen door de woorden “het college van burgemeester en schepenen,, .

Een lid vraagt waarom het amendement wordt beperkt tot het tweede lid van paragraaf 1 en niet wordt uitgebreid tot het tweede en derde lid.

Een indiener van het amendement antwoordt dat het tweede lid van paragraaf 1 slaat op situaties waar maatregelen van de bestendige deputatie op een fundamentele wijze kunnen ingrijpen op het lokale beleid. Bij een gewone goedkeuring van de begroting treedt de bestendige deputatie hoogstens corrigerend op.

Een andere indiener van het amendement voegt eraan toe dat enkel in het geval van het tweede lid van paragraaf 1 ingrijpende maatregelen ten opzichte van de gemeentebegroting mogelijk zijn. In de andere gevallen van paragraaf 1 gaat het om een wettigheidstoezicht waarbij door de wet verplichte uitgaven door de bestendige deputatie worden ingeschreven of waarbij het juiste bedrag van de aan de gemeente toekomende ontvangsten ambtshalve wordt ingeschreven. Uiteraard moet voor het rechtzetten van louter materiële

vergissingen het college van burgemeester en schepenen niet worden gehoord. Het amendement heeft tot gevolg dat de mogelijkheid van de bestendige deputatie om ambtshalve in te grijpen wordt beperkt tot dit geval.

Een lid wijst erop dat door de toepassing van het derde lid en/of het vierde lid van paragraaf 1 een deficitaire begroting kan ontstaan. In dit geval rijst de vraag of de bestendige deputatie het college van burgemeester en schepenen moet horen.

De minister antwoordt bevestigend.

Een lid vraagt of in de notulen van het college van burgemeester en schepenen melding moet worden gemaakt van het feit dat het college is gehoord.

De minister antwoordt bevestigend.

Een lid voegt eraan toe dat als de notulen van het college van burgemeester en schepenen melding maken van het feit dat het gehoord is door de bestendige deputatie, een gemeenteraadslid op grond van zijn inzagerecht kennis kan hebben van dit feit, zelfs al heeft het college van burgemeester en schepenen hierover nog geen melding gedaan aan de gemeenteraad.

Een ander lid vraagt of hij hieruit mag afleiden dat de ruggespraak tussen het college van burgemeester en schepenen en de bestendige deputatie altijd een punt van de agenda van het college van burgemeester en schepenen moet zijn.

Het vorig lid antwoordt bevestigend.

Een ander lid meent dat de notulen van het college van burgemeester en schepenen enkel melding zullen maken van het lid dat wordt afgevaardigd om te worden gehoord. De eigenlijke bespreking zal niet worden genotuleerd.

Het vorig lid merkt op dat het lid van het college van burgemeester en schepenen dat werd afgevaardigd om te worden gehoord verslag kan uitbrengen bij het college. Hierover kan wel worden genotuleerd.

De minister wijst erop dat het overleg uiteindelijk resulteert in een besluit van de bestendige deputatie dat aan de gemeenteraad wordt medegedeeld. Uiteindelijk komt er dus een beslissend moment waarop over dit overleg in de gemeenteraad kan worden gesproken.

Het amendement van de heren W. Demuyt, P. Tant, M. Van der Poorten, E. Vankeirsbilck, L. Pierco en M. Vanhoutte wordt, zoals het technisch gecorrigeerd is, eenparig aangenomen.

Het geamendeerde artikel 8 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 9

Een lid vraagt of het wel noodzakelijk is dat de gouverneur in beroep kan gaan tegen een door de bestendige deputatie goedgekeurde begroting. Bepalingen van dergelijke strekking komen inderdaad in de provinciewet voor en houden verband met het feit dat de gouverneur de vertegenwoordiger van het centrale gezag in de provincie is en de provincie als het ware in bedwang moet houden. Dergelijke bepalingen dateren evenwel uit de ontstaansperiode van de Belgische staat toen men schrik had dat de provincies tot al te sterke bestuurlijke entiteiten zouden uitgroeien. Daarom werd bijvoorbeeld de vergaderperiode van de provincieraad sterk beperkt en werd aan de gouverneur de mogelijkheid gegeven om beroep aan te tekenen tegen een groot gedeelte van de

beslissingen van de bestendige deputatie. Is een dergelijke beroepsmogelijkheid echter noodzakelijk in het kader van het administratief toezicht ? Men stelt tevens vast dat in een aantal provincies de gouverneur zich steeds meer en meer als een politieke instantie gaat gedragen. Als de gouverneur beroep aantekent tegen de door de bestendige deputatie goedgekeurde begroting gaat nog eens tijd verloren.

De minister antwoordt dat de bestendige deputatie in eerste instantie optreedt. Als de gouverneur als vertegenwoordiger van het centrale gezag uit eigen beweging of op verzoek van de Executieve beroep instelt, is dit de ultieme controle die de Executieve zich wenst voor te behouden in de beperkte materies die hier worden voorgesteld.

Het vorig lid kan akkoord gaan met artikel 9 als in het eerste lid de woorden “ambtshalve of,, worden weggelaten. De huidige redactie van artikel 9 duidt op een fundamenteel wantrouwen dat zou bestaan tussen bestendige deputatie en gouverneur. Verder moet een externe instantie niet ambtshalve worden ingeschakeld in een procedure van administratief toezicht.

De minister erkent dat de woorden “ambtshalve of,, niet essentieel zijn in het eerste lid.

De heren P. Tant, J. Pede, L. Pierco en M. Van houtte dienen hierop een amendement (Stuk 280 (1992 1993) — Nr.5) in dat ertoe strekt het eerste lid als volgt te vervangen : “Tegen het besluit van de bestendige deputatie inzake de begroting of tegen de stilzwijgende goedkeuring door het verstrijken van de termijn, stelt de provinciegouverneur, op verzoek van de Executieve, beroep in bij de Executieve binnen een termijn van tien dagen ingaande de dag volgende op de expliciete of de stilzwijgende goedkeuring,,.

Een lid vraagt waarop de term “op verzoek van de Executieve,, slaat.

De minister antwoordt dat er inzake het begrotingstoezicht een aantal instructies aan de gouverneurs worden gestuurd. In die instructies zal voor een aantal gevallen worden vermeld dat de gouverneur in beroep moet gaan bij de Executieve. De woorden “op verzoek van de Executieve,, slaan dus op die in de instructies vermelde gevallen.

Het vorig lid merkt op dat de Executieve dus ter zake op voorhand algemene regels zal bepalen. Het gaat dus niet om een specifieke opdracht van de Executieve.

De minister merkt op dat ook een specifieke opdracht van de Executieve met betrekking tot een welbepaalde gemeente mogelijk is.

Een lid vraagt de mening van de minister over volgende situatie : een gemeenteraadslid stelt bepaalde onregelmatigheden vast, dient een bezwaar in, maar wordt daarin om bijvoorbeeld politieke redenen niet gevolgd door de bestendige deputatie. Het gemeenteraadslid kan zich niet rechtstreeks tot de gouverneur richten en dient zich tot de Executieve te wenden opdat deze aan de gouverneur opdracht zou geven om beroep in te stellen tegen de goedkeuring door de bestendige deputatie.

De minister antwoordt dat artikel 10 van het ontwerp van decreet bepaalt dat de gemeenteraad beroep kan instellen bij de Executieve tegen het besluit van de bestendige deputatie tot aanpassing of tot niet-goedkeuring van de begroting. Een gemeenteraadslid kan zich naar analogie met deze bepaling tot de Executieve wenden.

Het vorig lid merkt op dat artikel 10 enkel de gevallen van aanpassing en niet-goedkeuring door de bestendige deputatie op het oog heeft. Maar de bestendige deputatie kan de begroting ook goedkeuren, niettegenstaande een individueel gemeenteraadslid van oordeel kan zijn dat er onregelmatigheden zijn gebeurd en hier tegen klacht indient. Tegen deze goedkeuring kan enkel de gouverneur op verzoek van de Executieve beroep instellen. Een gemeenteraadslid kan echter niet in beroep gaan. Kan de gouverneur evenwel, indien hem een onregelmatigheid wordt gesignaleerd door een gemeenteraadslid, in beroep gaan bij de Executieve ?

De minister verklaart dat, als de woorden “ambtshalve,, in het eerste lid van artikel 9 worden weggelaten, de gouverneur enkel in beroep kan gaan op verzoek van de Executieve en dus niet op verzoek van een gemeenteraadslid.

Een lid meent dat, als de gouverneur door een gemeenteraadslid op ernstige tekortkomingen in de begroting wordt gewezen en het nodig oordeelt om op te treden, de gouverneur contact kan opnemen met de Executieve en zo kan worden gelegitimeerd om in beroep te gaan. Als de gouverneur weet heeft van ernstige tekortkomingen, moet hij als vertegenwoordiger van de Executieve zijn verantwoordelijkheid opnemen.

Het amendement van de heren P. Tant, J. Pede, L. Pierco en M. Van houtte wordt eenparig aangenomen.

Het geamendeerde artikel 9 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 10

Het amendement van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.5) dat ertoe strekt in fine van dit artikel de zinsnede “ingående de dag na het versturen van het besluit naar de gemeentevervoer,, te vervangen door de zinsnede “ingående de dag na deze van de ontvangst van het besluit door de gemeente,, wordt ingetrokken, vermits deze aangelegenheid bij omzendbrief zal worden geregeld.

Een lid wijst erop dat de gemeenteraad binnen dertig dagen in beroep kan gaan tegen het besluit van de bestendige deputatie tot aanpassing of tot niet-goedkeuring van de begroting. Dit houdt in dat de gemeenteraad binnen deze termijn van dertig dagen moet bijeen komen. Als de meerderheid echter beslist om niet bijeen te komen, kan de gemeenteraad uiteraard geen beroep instellen. Het is dan ook belangrijk dat de notulen van het college van burgemeester en schepenen melding maken van de resultaten van de begrotingswijzigingen door de bestendige deputatie, zodat elk gemeenteraadslid op de hoogte kan zijn en dat de oppositie kan reageren bij gebreke van de meerderheid.

Artikel 10 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 11

Bij artikel 11 worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 11 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 12

Een amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.2) strekt ertoe in het tweede lid op de laatste regel het woord “vijftig,, te vervangen door het woord “dertig,, .

Een indiener van het amendement wijst erop dat een termijn van dertig dagen zeker voldoende is in geval van **begrotingswijzigingen**. De begrotingswijzigingen zijn veelal beperkt en gebeuren meestal in de tweede helft van het jaar waardoor het belangrijk is dat ze binnen een korte termijn uitvoerbaar zijn. In vele gevallen zijn de **begrotingswijzigingen** trouwens interne herschikkingen op de basisallocaties zonder dat aan het geheel van de begroting wordt geraakt.

Begrotingswijzigingen kunnen nog worden doorgevoerd tot 15 december. Als voor deze begrotingswijzigingen dan nog een goedkeuringstermijn van vijftig dagen openstaat, mag men toch niet uit het oog verliezen dat de vastleggingen moeten gebeuren uiterlijk op 31 december. Voor uitgaven op de buitengewone dienst kan dit problemen opleveren. Om deze reden heeft de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten trouwens ook een termijn van dertig dagen bepleit.

De minister verklaart dat de termijn van vijftig dagen een niet-verlengbare termijn is. De bestendige deputatie is niet verplicht om de termijn van vijftig dagen uit te putten en kan dus eventueel sneller goedkeuren. Momenteel is er voor de goedkeuring van de begrotingswijzigingen geen enkele termijn bepaald. Men moet echter realistisch blijven en het werk van de toezichthoudende overheid niet onmogelijk maken. Men kan niet verwachten dat de toezichthoudende overheid, indien er problemen zijn, de gemeenteoverheid ook hoort, zelfs als dit niet bepaald is en terzelfder tijd de termijnen zo scherp stellen dat een tegensprekelijke discussie onmogelijk wordt. Verder is de termijn van vijftig dagen de normale termijn van toezicht. Een termijn van dertig dagen zou te kort kunnen zijn om, ingeval een bezoek ter plaatse noodzakelijk is, een ernstig onderzoek te verrichten en op een verantwoorde wijze te beslissen.

Het amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte wordt verworpen met 7 stemmen tegen 2.

Artikel 12 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 1.

Artikel 13

Het amendement van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.5) dat ertoe strekt in fine van het eerste lid de zinsnede “ingående de dag na het versturen van het besluit naar de gemeenteoverheid,, te vervangen door de zinsnede “ingående de dag na deze van de ontvangst van het besluit door de gemeente,, wordt ingetrokken, vermits deze aangelegenheid bij omzendbrief zal worden geregeld.

Een amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.2) strekt ertoe artikel 13 weg te laten.

Een indiener van het amendement wijst erop dat het amendement tegemoet komt aan de opmerkingen van de Raad van State. In dit advies wordt gesteld dat : “Wanneer de bestendige deputatie, met toepassing van artikel 256 van de nieuwe gemeentewet, beslist over de verdeling van verplichte uitgaven over verscheidene gemeenten, treedt zij niet op als toezichthoudende overheid maar doet zij uitspraak over een geschil. Het openstellen van een beroep tegen dergelijke beslissing is derhalve een aangelegenheid die, overeenkomstig artikel 93 van de Grondwet, tot de bevoegdheid van de nationale wetgever behoort,,(Stuk 280 (1992-1993) - Nr.1, p. 52).

De minister noemt de zienswijze van de Raad van State volgens **dewelke** de bestendige deputatie in casu uitspraak doet over een geschil hoogst merkwaardig. Nergens is immers bepaald dat de bestendige deputatie in dergelijk geval optreedt als administratief rechtscollege. In dit geval zou dit in de nieuwe gemeentewet als dusdanig zijn bepaald en zou ook de bijzondere procedure van artikel 104bis van de provinciewet moeten worden gevolgd (tegensprekelijk debat, uitwisseling van memories).

Artikel 256, § 2 van de nieuwe gemeentewet voorziet eenzelfde toezichtsregeling, weliswaar enkel voor de Duitstalige gemeenten en de gemeenten met taalfaciliteiten. Deze toezichtsregeling wordt uitgeoefend door de federale minister van binnenlandse zaken. Blijkbaar heeft de Raad van State tegen deze toezichtsregeling geen bezwaren geformuleerd.

Een indiener van het amendement meent dat het hier om een bevoegdheid van de nationale minister gaat.

De minister antwoordt dat de regeling voor de Duitstalige gemeenten de organisatie van het toezicht betreft. Indien het een federale bevoegdheid zou zijn om de bestendige deputatie te laten optreden als een rechtsprekend orgaan, dan hoorde deze bepaling inderdaad niet thuis in het ontwerp van decreet, maar dan had de regeling voor de Duitstalige gemeenten moeten zijn uitgebreid tot alle gemeenten.

Het organiseren van een beroep tegen de desbetreffende besluiten van de bestendige deputatie is overgenomen uit het artikel 22 van het decreet van 7 juni 1989.

Tenslotte biedt artikel 13 aan de gemeenten een mogelijkheid om zich te beschermen tegen een beslissing van ambtswege van de bestendige deputatie. In feite biedt artikel 13 aan de gemeenten een bijkomende waarborg.

Na deze verklaring van de minister wordt het amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte ingetrokken.

Een lid vraagt enige verduidelijking over de verdeling van de verplichte uitgaven naar evenredigheid van het belang dat verschillende gemeenten erin kunnen hebben. Om welke verplichte uitgaven gaat het ?

De minister antwoordt dat in artikel 256 van de nieuwe gemeentewet een procedure is bepaald voor het geval dat verschillende gemeenten samen betrokken zijn bij een bepaalde aangelegenheid. In dit geval dragen de gemeenten naar evenredigheid bij in de kosten. Wanneer gemeenten nu onderling niet overeenkomen, zal de bestendige deputatie de beslissing nemen. Wanneer een gemeente het met de beslissing van de bestendige deputatie niet eens is, kan ze een beroep instellen bij de Executieve.

Een lid vraagt of de minister een voorbeeld van dergelijke verplichte uitgaven kan geven. Waarom wordt hier trouwens de term “verplichte,, gebruikt ?

De minister antwoordt dat dit bijvoorbeeld het geval kan zijn bij werken aan grensoverschrijdende wegen, onderwijs of brandweer. De term “verplichte,, uitgaven komt uit de nieuwe gemeentewet. De bestendige deputatie kan trouwens niet beslissen over facultatieve uitgaven waar verschillende gemeenten bij betrokken zijn.

Artikel 13 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 14

Een amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte

(Stuk 280 (1992-1993)-Nr.2) dat ertoe strekt het woord “Executieve,, telkens te vervangen door het woord ”provinciegouverneur,, wordt ingetrokken.

Een amendement van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe (Stuk 280 (1992-1993) — Nr. 5) strekt ertoe :

A. in fine van § 1, eerste lid de zinsnede “onderworpen aan het advies van de bestendige deputatie en aan de goedkeuring van de Executieve,, te vervangen door de zinsnede “onderworpen aan de goedkeuring van de Executieve. Deze besluiten worden ter kennisgeving aan de bestendige deputatie gezonden.

B. in § 1 het derde lid weg te laten.

C. in § 1, vierde lid op de eerste regel het woord „honderd” te vervangen door het woord „vijftig”.

Een indiener van het amendement wijst erop dat gemeenten die verbintenissen hebben ten aanzien van het Vlaams Financieringsfonds permanent worden gecontroleerd door een begeleidingscommissie. Alle besprekingen gebeuren rechtstreeks met de vertegenwoordigers van de Executieve. De bestendige deputatie tot advies verplichten, kan alleen maar leiden tot nodeloze complicaties en tijdverlies. Vermits de begeleidingscommissie constant op de hoogte is van de financiële toestand van de gemeente, moet een termijn van vijftig dagen voldoende zijn om tot goedkeuring over te gaan.

De minister verklaart dat één van de bedoelingen van dit ontwerp van decreet is om zoveel mogelijk parallellismen te hebben voor alle gemeenten, zodat de bestendige deputatie, die normalerwijze de begroting goedkeurt, toch ook nog over de begrotingen van de gemeenten uit het Vlaams Financieringsfonds een advies moet formuleren. De bestendige deputatie heeft, met het oog op dit advies, een vertegenwoordiger in de begeleidingscommissie die ingevolge het decreet op het Vlaams Financieringsfonds is opgericht. Het gaat hierbij om zeer omvangrijke dossiers, waarbij het niet uitgesloten is dat deze niet afgerond zijn binnen vijftig dagen. Inzake Antwerpen is dat trouwens al het geval geweest.

Het is trouwens een goede zaak dat de bestendige deputatie voeling heeft met hetgeen op het vlak van de Executieve rechtstreeks gebeurt.

Een indiener van het amendement merkt op dat de betrokkenheid van de deputatie niet wordt uitgesloten door het amendement. Het amendement bepaalt immers dat de besluiten van de Executieve ter kennisgeving aan de bestendige deputatie worden gezonden.

De minister antwoordt dat dit geen inspraak toelaat.

Een indiener van het amendement meent dat de bespreking rechtstreeks met de Executieve gebeurt en dat daarna nog vijftig dagen openstaan voor het advies van de bestendige deputatie.

Als de bestendige deputatie niet meer in de procedure moet tussenkomen, kan de termijn van honderd dagen voor de Executieve worden teruggebracht tot vijftig dagen. Vermits de bestendige deputatie in de begeleidingscommissie is vertegenwoordigd, is de bestendige deputatie rechtstreeks betrokken bij de bespreking.

De minister wijst erop dat het dossier gelijktijdig naar de bestendige deputatie en naar de Executieve wordt verstuurd. De Executieve beslist binnen honderd dagen. De eerste vijftig dagen zijn bij wijze van spreken gereserveerd voor de bestendige deputatie om een advies te kunnen uitbrengen.

Het amendement van de heren L. Hancké, M. Van houtte en R. Vanlerberghe wordt ingetrokken.

Artikel 14 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 2.

Artikel 15

Het amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.2) dat ertoe strekt op de derde en vierde regel de woorden „naar de Executieve en” weg te laten, wordt ingetrokken.

Artikel 15 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 16

Een amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.2) strekt ertoe in fine van het eerste lid de zinsnede „naar de gemeenteoverheid, naar de gemeenteontvanger en naar de Executieve” te vervangen door de zinsnede „naar de gemeenteoverheid en naar de gemeenteontvanger”. In de verantwoording van het amendement wordt erop gewezen dat de kennisgeving aan de Executieve kan worden weggelaten. Gelet op de responsabilisering van de gemeentebesturen, mag men er vanuit gaan dat het beroep de uitzondering is. Het is dan ook voldoende dat de besluiten aan de Executieve worden meegedeeld in geval er beroep wordt ingesteld.

De minister wijst erop dat het doorzenden van de rekeningen naar de Executieve noodzakelijk is, opdat de Executieve op de hoogte zou zijn van de algemene toestand van de gemeentefinanciën. Het is niet mogelijk een adequaat algemeen beleid te voeren indien men zelfs niet beschikt over de basisinformatie.

Daarnaast zijn er veel vragen over de gemeentefinanciën, onder meer van leden van de Vlaamse Raad. Op die vragen kan niet langer worden geantwoord indien de minister niet meer over de nodige informatie via de rekeningen beschikt.

Het amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte wordt ingetrokken.

Een amendement van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.5) strekt ertoe in het eerste lid op de vierde en vijfde regel het woord „driehonderd” te vervangen door het woord „honderd”.

Een indiener van het amendement wijst erop dat volgens het koninklijk besluit inzake de nieuwe gemeentelijke boekhouding de rekening door de ontvanger voor 1 maart aan het college van burgemeester en schepenen moet worden overhandigd. Bij de opmaak van de begroting voor het volgende jaar (die moet worden goedgekeurd begin oktober) beschikt men nog niet over de goedgekeurde rekening. Door het terugbrengen van de goedkeuringstermijn tot honderd dagen zou de opmaak van de begroting kunnen gebeuren met kennis van de goedgekeurde rekening.

De minister antwoordt dat het niet mogelijk is om bij de opmaak van de begroting te beschikken over de definitieve rekening, tenzij men wat de rekeningen betreft de termijnen zodanig kort houdt dat men even goed het toezicht kan afschaffen. Het gaat immers om individuele beslissingen die ter plaatse belangrijke persoonlijke verantwoordelijkheden in het geding kunnen brengen. Via het goedkeuren van de rekening doet de toezichthoudende overheid een uitspraak over de wettelijkheid en de regelmatigheid van de in de

rekening opgenomen verrichtingen. Dit is belangrijk voor de gemeenteontvanger. Zo moet bijvoorbeeld worden nagegaan of de belastingen correct zijn ingevorderd, of iedereen zijn belastingen heeft betaald, enzovoort. Dit moet ernstig worden onderzocht en daartoe is een termijn van driehonderd dagen nodig. De bestendige deputaties zijn alle voorstander van het weglaten van een termijn voor het goedkeuren van de rekening, omdat de rekening beleidsmatig weinig belangrijk is en toch zware verantwoordelijkheden op plaatselijk vlak kan teweeg brengen. De termijn voor het goedkeuren van de rekening is dan ook op driehonderd dagen bepaald om het mogelijk te maken om bij de opmaak van de begrotingswijziging effectief te beschikken over een rekening die in de koptabel kan worden ingebracht.

Een lid vraagt waarom juist een termijn van driehonderd dagen wordt voorgesteld.

De minister antwoordt dat het niet opgaat om de rekening pas na twee tot drie jaar goed te keuren. Dit is zeker geen behoorlijk bestuur. Omdat het essentieel is dat men over de rekening beschikt op het ogenblik dat de begrotingswijziging wordt opgemaakt, heeft men geopteerd voor een termijn van driehonderd dagen. De termijn van driehonderd dagen is dus een compromis tussen twee stellingen : enerzijds geen termijn en anderzijds een rekening bij de opmaak van de begrotingswijziging.

Een lid wijst erop dat de koptabel wegvalt vanaf 1 januari 1995 en dat de rekening bij de nieuwe boekhouding vroeger wordt voorgelegd.

Een lid vraagt waarom de rekening wordt goedgekeurd door de gouverneur, terwijl de begroting wordt goedgekeurd door de bestendige deputatie. Zou het niet logischer zijn dat degene die de begroting goedkeurt ook de rekening goedkeurt ?

De minister antwoordt dat de bestendige deputatie als administratief rechtscollege optreedt als er met betrekking tot verwerpingen in de rekeningen tekorten ten laste gelegd worden van de ontvanger. Hij verwijst voor het overige naar de memorie van toelichting (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.1,p.6).

Het amendement van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe wordt verworpen met 5 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 16 wordt aangenomen met 6 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 17

Het amendement van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.6) dat ertoe strekt in fine van het eerste lid de zinsnede „ingaaende de dag na het versturen van het besluit naar de gemeenteoverheid” te vervangen door de zinsnede „ingaaende de dag na deze van de ontvangst van het besluit door de gemeente” wordt ingetrokken, vermits deze aangelegenheid bij omzendbrief zal worden geregeld.

Artikel 17 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 18

Het amendement van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe (Stuk 280 (1992-1993) – Nr. 5) wordt ingetrokken.

Een amendement van de heer E. Vankeirsbilck (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.5) strekt ertoe in fine van het derde lid het volgende toe te voegen : ” ; in geval van beroep van de gemeenteontvanger alleen, is het beroep verworpen,, .

Bij de verantwoording van het amendement wordt erop gewezen dat het aangewezen is in de ontworpen tekst een technische verduidelijking aan te brengen, daar niet uitdrukkelijk is bepaald welke de rechtsgevolgen zijn in het geval de ontvanger alleen beroep instelt en de Executieve hieromtrent geen besluit verstuurt binnen de vastgestelde termijn. In de ontworpen tekst is bepaald dat in geval van beroep van de gemeenteraad en in geval van gelijktijdig beroep van gemeenteraad en de ontvanger, het beroep van de gemeenteraad is ingewilligd bij het verstrijken van de termijn.

Hoewel uit de samenhang kan worden afgeleid dat het beroep van de ontvanger ten gevolge van het verstrijken van de termijn niet is ingewilligd, is het aangewezen zulks uitdrukkelijk te bepalen, gelet op de financiële verantwoordelijkheden die in het geding kunnen zijn. Het is niet te verantwoorden dat de ontvanger van zijn financiële verantwoordelijkheid zou zijn ontlast door het louter stilzitten van de Executieve. Zulks zou overigens de belangen van de gemeente als dusdanig schaden, terwijl de gemeenteraad, door het niet-instellen van een beroep, te kennen heeft gegeven in te stemmen met de beslissing die de provinciegouverneur heeft getroffen met betrekking tot de rekening.

De minister verklaart te kunnen instemmen met het amendement.

Het amendement van de heer E. Vankeirsbilck wordt eenparig aangenomen.

Het geamendeerde artikel 18 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 19

Bij artikel 19 worden geen bijzondere opmerkingen geformuleerd.

Artikel 19 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 20

Het amendement van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe (Stuk 280 (1992-1993)-Nr. 5) wordt ingetrokken.

Een amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.2) strekt ertoe paragraaf 2 weg te laten.

Een indiener van het amendement wijst erop dat door dit amendement rekening wordt gehouden met het advies van de Raad van State dat bepaalt : “De bepalingen die verband houden met het statuut en de verantwoordelijkheid van de ontvangers behoren tot de begrotings-, de financiële en de boekhoudkundige voorschriften en dus tot de organieke regeling van de gemeenten, voor welke regeling de nationale overheid bevoegd is gebleven (zie onder meer de artikelen 136, tweede lid, en 239 van de nieuwe gemeentewet),”(Stuk 280 (1992-1993) — Nr.1, p.54).

De minister verklaart dat de nieuwe gemeentewet geen oplossing biedt voor een praktisch probleem in deze aangelegenheid. Artikel 136 van de nieuwe gemeentewet bevat inderdaad een procedure die de bestendige deputatie toelaat een regelmatig bevelschrift uitvoerbaar te verklaren in geval de ontvanger zou weigeren een door het gemeentebestuur uitgevaardigd mandaat te vereffenen. Met deze uitvoerbaarverklaring wordt de betwisting tussen het bestuur en de ontvanger evenwel niet beslecht. De uitvoerbaarverklaring heeft immers geen gevolg op de aansprakelijkheid van de ontvanger voor de uitgaven die hij verricht. De gemeenteontvangers stellen daarbij dat zij enerzijds belast zijn met de controle op de wettelijkheid van een uitgave en dat zij anderzijds

worden geconfronteerd met een uitvoerbaarverklaring door een politiek college, hetgeen de uitgave niet wettig maakt.

Teneinde aan dit conflict een oplossing te geven, opent het ontwerp van decreet voor de ontvanger een beroepsprocedure bij de Executieve. Een definitieve beslissing tot betaling, getroffen door de Executieve, geldt krachtens het ontwerp van decreet als een regelmatig bevelschrift dat de ontvanger ambtshalve uitvoert. Op deze wijze kan het conflict, buiten de aansprakelijkheid van de ontvanger, worden beslecht.

Een indiener van het amendement vraagt of dit conflict dan niet beter wordt geregeld via de nieuwe gemeentewet.

De minister antwoordt dat men hier met een randgeval te maken heeft. Het is moeilijk uit te maken of dit een organieke bepaling is of een toezichtsbepaling. In elk geval is er een conflict dat niet opgelost is binnen de nieuwe gemeentewet.

Het amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte wordt verworpen met 7 stemmen tegen 2.

Artikel 20 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 21

Bij artikel 21 worden geen bijzondere opmerkingen geformuleerd.

Artikel 21 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 22

Het amendement van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe (Stuk 280 (1992-1993)-Nr. 5) wordt ingetrokken.

Een amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte (Stuk 280 (1992-1993)- Nr.2) dat ertoe strekt het woord “Executieve,, telkens te vervangen door het woord “provinciegouverneur,, wordt ingetrokken.

Een amendement van de heer J. Tavernier (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.5) strekt ertoe in afdeling 5 het opschrift “schuldverschikking,, te vervangen door het opschrift “schuldverschikking en onroerende leasing,, en in artikel 22 het volgende in te voegen :

A. in het eerste lid op de tweede regel na de woorden “worden verschikt,, de woorden “of waarbij overeenkomsten voor onroerende leasing worden afgesloten” ;

B. in het tweede lid op de voorlaatste regel na de woorden „aan de schulverschikking” de woorden „of aan de onroerende leasing”.

De indiener van het amendement wijst erop dat de leasingovereenkomsten betreffende onroerende goederen in hoge mate de gemeentebegroting engageren. Het ontwerp van decreet wenst enkel nog het bijzonder toezicht aan te houden voor „die aangelegenheden die van doorslaggevend belang zijn voor het gemeentelijk bestuur, inzonderheid de weerslag op de financiën” (memorie van toelichting, stuk 280 (1992-1993)-Nr.1,p.4). Bijgevolg is het dus logisch dat onroerende leasingovereenkomsten mee onderworpen worden aan het goedkeuringstoezicht, gelijkaardig als deze voor de schulverschikkingen.

De indiener van het amendement geeft ter zake volgend voorbeeld. In een gemeente van 17.000 inwoners met een gewone begroting van ongeveer 300 miljoen frank beslist men voor de bouw van een nieuw gemeentehuis over te gaan tot

een onroerende leasing van 300 miljoen frank. In 1991 wordt de principiële beslissing genomen. De eerste echte betalingen gebeuren pas vanaf 1994. Dit engagement is zo zwaar dat het minstens vergelijkbaar is met een schuldherschikking, zodat niet het algemeen toezicht moet spelen, maar een bijzonder toezicht. In zo'n geval zou de financiële meerjarenplanning heel strikt moeten worden bekeken.

De minister antwoordt dat leasingovereenkomsten inderdaad belangrijke financiële gevolgen kunnen hebben. Dit geldt echter eveneens voor bijvoorbeeld overheidsopdrachten en verwervingen.

In het ontwerp van decreet is er geopteerd om slechts de werkelijk fundamentele besluiten aan goedkeuring te onderwerpen. Het amendement betekent een verstrengen van het toezicht in vergelijking met de huidige toezichtsregeling. De Raad van State heeft duidelijk gesteld dat leasingverrichtingen uitgestelde verwervingen zijn. Zij zijn dus onderworpen aan de meldingsplicht als de waarde hoger is dan 10 miljoen frank.

De weerslag van de leasingverrichting moet duidelijk tot uiting komen in de meerjarenplanning. Een schuldherschikking reikt verder dan een leasingovereenkomst omdat men daarbij de gevolgen van het verleden opnieuw gaat bekijken.

Een lid wijst erop dat een schuldherschikking naar het verleden verwijst, terwijl een leasingovereenkomst belangrijke gevolgen voor de toekomst heeft. Deze gevolgen ervaart men slechts na twee, drie jaar. Concreet betekent dit dat een meerderheid een leasingovereenkomst kan aangaan tijdens de laatste twee jaar van een legislatuur en dat de begrotingsgevolgen ervan pas later opduiken. Bij een lening is er een onmiddellijk effect op de begroting.

Een ander lid wijst erop dat de leasingovereenkomst in de financiële planning moet worden opgenomen.

Nog een ander lid wijst erop dat de gemeenteraad via de meerjarenplanning kennis kan nemen van de toekomstige evolutie van de gemeentefinanciën. De opname van de leasingovereenkomst in de meerjarenplanning betekent dat de gemeenteraad met deze leasingovereenkomst rekening kan houden. Verder is het zo dat het financieel meerjarenplan voor elk jaar moet worden ingediend met een evenwicht, zelfs al is de meerjarenplanning elk jaar anders. Een meerjarenplan geeft enkel een tendens naar de toekomst toe en vertrekt elk jaar van andere indicatoren en parameters.

De indiener van het amendement merkt op dat de leasingovereenkomst van de gemeente in zijn voorbeeld werd goedgekeurd zonder dat er een afbetalingstabel was bijgevoegd. Daarbij werden de werken al begonnen zonder dat er een raming was voor alle onderdelen. Tot nu toe zijn er ter zake geen richtlijnen, ook niet wat de inschrijving ervan in het financieel meerjarenplan betreft. Bepaalde financiële instellingen strijken overigens hoge erelonen op bij dit soort leasingovereenkomsten.

Inzake het door de indiener van het amendement gegeven voorbeeld merkt een lid op dat het normaal lijkt dat in het financieel meerjarenplan melding wordt gemaakt van de verbintenis. Ook lijkt het niet anders te kunnen dan dat deze gemeente de belastingen zal moeten aanpassen. Indien dit niet het geval is, is er sprake van zware tekortkomingen vanwege het lokale beleid.

Een ander lid wijst erop dat in geen enkele gemeente het financieel meerjarenplan concreet wordt overgeschreven in de volgende begroting. Het meerjarenplan moet enkel de

evolutie voorspellen. Verder moet het ereloon dat aan de leasingovereenkomst is verbonden door de gemeenteraad worden goedgekeurd.

De minister wijst erop dat het ontwerp van decreet vertrekt van een positieve ingesteldheid ten opzichte van de gemeenten. Het amendement wekt de indruk van een wantrouwen ten opzichte van de beleidsbekwaamheid en verantwoordelijkheid van gemeentebesturen. Tevens gaat het in geval van onroerende leasing om zo'n grote bedragen dat die niet kunnen worden verborgen.

Het amendement van de heer J. Tavernier wordt verworpen met 8 stemmen tegen 1.

Artikel 22 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 23

Het amendement (punten A en B) van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe (Stuk 280 (1992-1993)-Nr. 5) wordt ingetrokken.

Een amendement (punt C) van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.5) strekt ertoe het vierde lid te vervangen als volgt :

„De inbedrijfstelling gaat ten vroegste in op de dag na de ontvangst van de goedkeuring van het besluit”

Een indiener van het amendement wijst erop dat met de huidige tekst de inwerkingtreding van een gemeentebedrijf in extreme gevallen met één jaar kan worden vertraagd. Dit kan niet de bedoeling zijn.

De minister verklaart dat een gemeentebedrijf de nationale boekhoudingswet moet volgen. Volgens deze wetgeving moet een bedrijf altijd starten op 1 januari. Boekhoudkundig moet er dus een binding met het kalenderjaar zijn.

Na de verklaring van de minister wordt het amendement (punt C) ingetrokken.

Artikel 23 wordt eenparig aangenomen.

Artikelen 24 en 25

Bij de artikelen 24 en 25 worden geen bijzondere opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 24 en 25 worden respectievelijk en eenparig aangenomen.

Artikel 26

Een amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.2) dat ertoe strekt in het eerste lid de woorden „naar de Executieve en ” en in het tweede lid de woorden „naar de Executieve” weg te laten, wordt ingetrokken.

Een amendement van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.5) strekt ertoe in het tweede lid op de derde regel het woord „driehonderd” te vervangen door het woord „honderd”.

Een indiener van het amendement wijst erop dat de termijn van driehonderd dagen invloed heeft op de uitbetaling van dividenden die inderdaad worden geblokkeerd tot na de goedkeuring van de jaarrekening.

De minister verklaart dat er een parallellisme is met de termijn voor het goedkeuren van de gemeenterekening.

Het amendement van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe wordt verworpen met 5 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Artikel 26 wordt aangenomen met 6 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 27

Het amendement van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe (punten A, B en C) (Stuk 280 (1992-1993)-Nr. 5) wordt ingetrokken.

Een amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.2) strekt ertoe paragraaf 4 weg te laten.

Een indiener van het amendement wijst erop dat door dit amendement rekening wordt gehouden met het advies van de Raad van State dat stelt : „De regeling van het financieel beheer van gemeentebedrijven maakt echter deel uit van de organieke wetgeving op de gemeenten en behoort derhalve, voor zover het niet gaat om de uitoefening van een toezicht op de beslissingen welke de gemeenten ter zake nemen, tot de bevoegdheid van de nationale wetgever. De beslissingen ter zake (oprichting,, afschaffing enz.. . .) dienen, onverminderd de regelingen welke de nationale wetgever zou uitvaardigen, volledig aan de gemeenten te worden overgelaten” (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.1,p.54).

Een identiek amendement (punt D) wordt door de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe ingediend (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.5).

De minister verklaart het er mee eens te zijn dat paragraaf 4 wordt weggelaten.

Een lid merkt op dat gemeenteontvangers beroep kunnen instellen wat de gemeenterekening betreft. Kan de gemeenteontvanger die als bedrijfsontvanger optreedt beroep instellen tegen de rekening van een gemeentebedrijf ?

De minister antwoordt dat er een verschillende procedure is inzake gemeenterekeningen en rekeningen van gemeentebedrijven. Inzake jaarrekeningen van gemeentebedrijven moet de boekhoudingswetgeving worden gevolgd en kunnen bepaalde artikelen zomaar niet worden geschrapt zoals dat in de gemeenterekening wel mogelijk is. De rekening van het gemeentebedrijf moet worden teruggestuurd en de gemeenteraad moet deze rekening zelf herzien. In geval van onvolkomenheden kan de gouverneur de gemeenterekening voorlopig verwerpen en de gemeenteontvanger kan daartegen in beroep gaan. De gouverneur kan in de bedrijfsrekening zelf geen verwerpingen doorvoeren, omdat hij de boekhouding dan zelf zou wijzigen en dat moet door de gemeenteraad gebeuren.

Het vorig lid merkt op dat de gemeenteontvanger onrechtstreeks in beroep kan gaan via zijn beroep tegen de gemeenterekening.

De minister bevestigt dit.

Het amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte wordt eenparig aangenomen. Bijgevolg is ook het identieke amendement (punt D) van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe aangenomen.

Het geamendeerde artikel 27 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 28

Een amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.2) strekt ertoe het tweede en derde lid te vervangen door wat volgt :

„Door middel van een aanplakbiljet wordt de lijst van de besluiten van de gemeenteraad bekendgemaakt die een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden omvat. De aanplakbrief vermeldt de agenda van de raadszitting, de duur en de plaats waar de lijst ter inzage ligt van het publiek”.

Een indiener van het amendement wijst erop dat dit amendement duidelijker is dan het tweede en derde lid. Tevens sluit het amendement beter aan op artikel 112 van de nieuwe gemeentewet.

De minister kan akkoord gaan met het amendement voor zover eveneens wordt bepaald dat de lijst wordt aangeplakt op dezelfde dag als ze wordt verzonden en de aanplakbrief gedurende ten minste tien dagen blijft aangeplakt.

Na deze verklaring van de minister wordt het amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte ingetrokken.

De heer M. Van houtte dient een amendement (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.5) in dat ertoe strekt het tweede en derde lid te vervangen door wat volgt :

„Op dezelfde dag van de verzending aan de provinciegouverneur wordt de in het vorige lid bedoelde lijst door middel van een aanplakbrief bekendgemaakt. De brief blijft minstens tien dagen aangeplakt. De aanplakbrief vermeldt tevens de agenda van de raadszitting, de duur en de plaats waar de lijst minstens tien dagen ter inzage ligt van het publiek”.

Een lid vraagt met betrekking tot de lijst met de beknopte omschrijving of de agenda van de gemeenteraad als dusdanig volstaat. Volgens het lid maakt de loutere vermelding van de agendapunten al voldoende duidelijk waarover het in de gemeenteraad gaat.

De minister verklaart dat bij omzendbrief zal worden verduidelijkt wat onder beknopte omschrijving moet worden verstaan. Een beknopte omschrijving dient uiteraard enkel het essentiële weer te geven.

Het amendement van de heer M. Van houtte wordt eenparig aangenomen.

Het geamendeerde artikel 28 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 29

Een amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte (Stuk 280(1992-1993)-Nr.2) dat ertoe strekt het laatste lid weg te laten, wordt ingetrokken.

Een amendement van de heer J. Tavernier (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.5) strekt ertoe 1°) en 2°) te vervangen door wat volgt : „1°) de besluiten van de gemeenteraad alsook van het college van burgemeester en schepenen, betreffende de wervings- en bevorderingsvoorwaarden, de weddeschalen, de bezoldigingsregeling en de vergoedingen en toelagen van het gemeentepersoneel (zowel het statutaire als het andere) ;

2°) de besluiten van de gemeenteraad alsook van het college van burgemeester en schepenen, betreffende de belastingen en de retributies ;”.

De indiener van het amendement wijst erop dat het college van burgemeester en schepenen als uitvoerend orgaan, ter uitvoering van gemeenteraadsbeslissingen, geregeld beslissingen neemt die belangrijk, maar technisch soms moeilijk te controleren zijn. Daarom is een technische controle en toetsing aan de gemeenteraadsbeslissing door gespecialiseerde diensten van de toezichthoudende overheid hier verantwoord.

Een lid merkt op dat uitsluitend de gemeenteraad bevoegd is inzake belastingen en retributies. Wat moet in het amendement dan worden verstaan onder de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen betreffende de belastingen en de retributies ?

De indiener van het amendement antwoordt dat hiermee de toepassing wordt bedoeld. Een inkohiering van de verhaalbelasting moet bijvoorbeeld voor een bepaald jaar voor 31 maart worden vastgesteld door het college van burgemeester en schepenen. Als de rekeningen voorkomen in juni en er is in het inkohieren van de verhaalbelasting een fout geslopen, dan betekent dat dikwijls dat diegenen die daar het voordeel van genoten hebben, voor dat jaar ontslagen zijn van de verhaalbelasting.

De personeelsformatie en de algemene weddeschalen worden door de gemeenteraad vastgesteld. De individuele weddeschaal wordt door het college van burgemeester en schepenen toegekend. Bij deeltijdse arbeid geldt een pro rata temporis-regeling voor de anciënniteitsberekening. In bepaalde OCMW's wordt voor bijvoorbeeld twee jaar deeltijdse arbeid toch een anciënniteit van twee jaar toegekend. Het toezicht daarop gebeurt door het college van burgemeester en schepenen. Hoeveel gemeenteraadsleden zijn ter zake technisch op de hoogte ?

Een lid meent dat men, indien een inkohiering opzettelijk foutief zou blijken te zijn, voor een zware tekortkoming staat waarvoor het college van burgemeester en schepenen aansprakelijk kan worden gesteld.

De minister merkt op dat de in het amendement aangehaalde aangelegenheden materies betreffen waarvoor uitsluitend de gemeenteraad bevoegd is. Besluiten van het college van burgemeester en schepenen ter zake zijn van rechtswege onwettig wegens bevoegdheidsoverschrijding. Daarom vraagt de minister de verwerping van het amendement.

Het amendement van de heer J. Tavernier wordt verworpen met 9 stemmen tegen 1.

Artikel 29 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 30

Het amendement van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe (Stuk 280 (1992-1993)-Nr. 5) wordt ingetrokken.

Een amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.2) strekt ertoe :

A. in § 1 op de vierde regel de woorden „of het algemeen belang schaadt” weg te laten ;

B. 1. in hoofdorde :

in § 4 op de vijfde regel de woorden „of het algemeen belang schaadt” weg te laten ;

2. in bijkomende orde paragraaf 4 weg te laten ;

C. paragraaf 5 weg te laten.

Sub B. 1. in hoofdorde wijst een indiener van het amendement erop dat de toezichthoudende overheid volgens dit artikel ook kan optreden op grond van de vrijwaring van het algemeen belang, wat echter steeds controversieel is geweest. Deze grondslag laat de toezichthoudende overheid toe op te treden als zij meent een belang te moeten vrijwaren dat van een andere orde is dan het gemeentelijk belang. Dit betekent dat een onbeperkt opportuniteitstoezicht wordt ingevoerd.

Het is wenselijk de term „algemeen belang” weg te laten, gelet op het feit dat er in rechtsleer en rechtspraak geen eensgezindheid bestaat omtrent het begrip algemeen belang.

Daardoor wordt alleen het wetmatigheidstoezicht nog overgehouden. De toetsing van de wetmatigheid van de gemeentelijke besluiten houdt ook in dat de toeziende overheid deze toetst aan de beginselen van behoorlijk bestuur. De beginselen van behoorlijk bestuur zijn in feite rechtsbeginselen gegrond op grondwet, wet of constante rechtspraak en behoren dus in wezen tot het wettelijkheidstoezicht. Deze stelling wordt zowel door de Raad van State als door de rechtsleer aanvaard.

Sub B.2. in bijkomende orde van het amendement merkt een indiener op dat de rechtstreekse vernietigingsmogelijkheid indruist tegen het principe van de responsabilisering van de lokale besturen. Het administratief toezicht moet in eerste instantie gebeuren op provinciaal niveau. Dit komt de eenvoudigheid en rechtszekerheid ten goede. Anderzijds is er door het rechtstreeks optreden vanwege de Executieve geen beroepsmogelijkheid meer voor de gemeentebesturen. Het is een elementair recht om na de uitoefening van het administratief toezicht in eerste aanleg nog te beschikken over een beroepsmogelijkheid binnen het administratief toezicht.

Sub C. van het amendement merkt een indiener van het amendement op dat het algemeen belang samenvalt met de belangen van de hogere overheid. Dit is een opportuniteits-toezicht invoeren dat veel verder gaat dan wat artikel 108, 6° van de Grondwet bedoelt met „schaden van het algemeen belang”. Het is niet wenselijk het algemeen beleid of de belangen van de hogere overheden gelijk te stellen met het algemeen belang. In de memorie van toelichting wordt gesteld dat de gemeenten moeten worden erkend als „partners in een gezamenlijk overheidsbeleid”. Dit onderstelt dat ook de hogere overheid wel eens in strijd kan zijn met het „algemeen belang”. Het is onaanvaardbaar dat het belang van een hogere overheid automatisch belangrijker zou zijn dan dat van het lokale bestuur, want ook de hogere overheid kan haar eigen belang laten primeren op het algemeen belang. Bij dergelijke belangentegenstelling kan het toch niet dat de gemeentelijke overheid aan het kortste eind trekt omdat de toezichthoudende overheid op grond van het „zogenaamde algemene belang” haar belang kan doordrukken. In dergelijke gevallen moet er in het kader van „gezamenlijk overheidsbeleid” een partnerrelatie zijn in plaats van een toezichtsrelatie.

De minister verklaart dat het amendement strijdig is met artikel 108 van de Grondwet dat bepaalt dat „De wet verzekert de toepassing van... 6°) het optreden van de toezichthoudende overheid om te beletten dat de wet wordt geschonden of het algemeen belang geschaad”. De rechtsleer is het erover eens dat het begrip „algemeen belang” niet kan worden wegelaten zonder wijziging van de Grondwet.

Een indiener van het amendement merkt op dat artikel 108 van de Grondwet minder ver reikt dan hier wordt bedoeld. Het belang van de hogere overheid is immers niet zomaar gelijk te stellen met het algemeen belang.

De minister verwijst naar de memorie van toelichting waar wordt vermeld dat „Inzake de vraag of een bepaalde beslissing al dan niet strijdig is met het algemeen belang bepaalt het ontwerpdecreet dat de toezichthoudende overheid enkel bevoegd is om in te grijpen wanneer de gemeente een hoger openbaar belang schaadt” (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.1,p.2). Zo hebben een aantal gemeenten beslist om in een intercommunale voor watervoorziening te stappen. Tegen dergelijke

beslissingen kan de hogere overheid alleen optreden op basis van het algemeen belang. Een andere invalshoek is er niet. Als men het algemeen belang uit het administratief toezicht weglaat, dan is er geen juridische basis meer om dergelijke beslissingen te toetsen.

Een indiener van het amendement meent dat als het begrip “algemeen belang,, enkel in § 5 wordt weggelaten, het begrip in de overige paragrafen kan worden behouden, zodat de gouverneur zal bepalen wat precies algemeen belang is.

De minister verklaart dat het ontwerp van decreet het algemeen belang verengt door er een definitie aan te geven. Als men de definitie uit het ontwerp van decreet weglaat zit men terug bij een ruimer algemeen belang.

Een indiener van het amendement merkt op dat volgens de terminologie van het ontwerp het algemeen belang primeert.

De minister erkent dat er een hiërarchie is en voegt eraan toe dat als een bepaald belang het gemeentelijk belang overschrijdt dit een toetsingscriterium voor de hogere overheid is. Als de hogere overheid oordeelt dat haar algemeen beleid in het gedrang wordt gebracht door een gemeentelijk belang, dan heeft de hogere overheid het recht om op basis van het algemeen belang in te grijpen. De Raad van State heeft hierover overigens geen opmerkingen gemaakt.

De minister vraagt de verwerping van het amendement.

Een lid merkt op dat de hogere overheid door middel van een gemotiveerde beslissing moet aantonen dat het algemeen belang is geschonden.

Het amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte wordt **verworpen** met 7 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 30 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 31

Een amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.2) strekt ertoe in het eerste lid op de tweede regel het woord “provinciebestuur,, te vervangen door het woord “provinciegouverneur,, .

Een indiener van het amendement wijst erop dat, om in overeenstemming te zijn met hoofdstuk V, vooral dan met artikel 29, het provinciebestuur hier moet worden vervangen door de provinciegouverneur.

De minister verklaart akkoord te gaan met dit amendement.

Een amendement van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.5) strekt ertoe het tweede lid aan te vullen als volgt : “De toezichthoudende overheid kan deze stuiting slechts tweemaal inroepen,,.

Een indiener van het amendement wijst erop dat door het mechanisme van de stuiting extreem toe te passen, de toezichthoudende overheid de goedkeuring van een besluit eindeloos zou kunnen uitstellen. Derhalve is een vervalt termijn noodzakelijk die op maximum negentig dagen kan worden bepaald.

De minister merkt op dat de termijn zonder enige dubbelzinnigheid maar een keer kan worden gestuit.

Na deze verklaring van de minister wordt het amendement van de heren L. Hancké, E. Pinoie en R. Vanlerberghe ingetrokken.

Het amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte wordt eenparig aangenomen.

Het geamendeerde artikel 31 wordt eenparig aangenomen.

Artikelen 32 tot 34

Bij de artikelen 32 tot 34 worden geen bijzondere opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 32 tot 34 worden respectievelijk en eenparig aangenomen.

Artikel 35

Een amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.2) strekt ertoe in 3° op de tweede regel de woorden “38 en 39,, weg te laten.

Een indiener van het amendement wijst erop dat met dit amendement rekening wordt gehouden met het advies van de Raad van State dat stelt : “Rekening houdend met de verdeling van de bevoegdheden tussen de nationale overheid en de Gewesten wat de organieke wetgeving van de gemeenten betreft, komt het de Gewesten niet toe nationale bepalingen op te heffen die vreemd zijn aan de organisatie van het toezicht op de gemeenten. Het is derhalve niet mogelijk bij decreet de bepalingen van de artikelen 38 en 39 van het besluit van de Regent van 18 juni 1946 betreffende het financieel beheer van de gemeentebedrijven op te heffen,, (Stuk 280 (1992-1993)-Nr.1,p.59).

De minister vraagt om het amendement te verwerpen. De artikelen 38 en 39 van het besluit van de Regent van 18 juni 1946 kunnen immers bezwaarlijk als vreemd aan de organisatie van het toezicht worden beschouwd. Artikel 38 heeft betrekking op de opmaak van de begrotingen en de rekeningen die zelf aan het toezicht onderworpen zijn. Het eventuele optreden van een andere overheid dan de toezichthoudende werkt enkel de onduidelijkheid in de hand. Overigens is dit artikel al ten dele inhoudsloos geworden door de toepassing van de wetgeving op de jaarrekeningen op de gemeentebedrijven. De handhaving van artikel 39 heeft geen zin : de toezending van documenten aan een overheid die hierop geen toezicht kan uitoefenen is volkomen overbodig.

Na deze verklaring van de minister wordt het amendement van de heren L. Pierco en M. Van houtte ingetrokken.

Artikel 35 wordt eenparig aangenomen.

Artikelen 36 en 37

Bij de artikelen 36 en 37 worden geen bijzonder opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 36 en 37 worden respectievelijk en eenparig aangenomen.

IV. EINDSTEMMING

Het geamendeerde ontwerp van decreet wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

De verslaggever,

M. VAN DER POORTEN

De voorzitter,

G. CARDOEN

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK 1****Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

Artikel 2

Dit decreet is van toepassing op alle gemeenten van het Vlaamse Gewest, met uitzondering van de gemeenten opgesomd in artikel 7 van de wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de gemeente Voeren.

Artikel 3

De bevoegdheden die door dit decreet aan de provinciegouverneur zijn toegewezen ten aanzien van de in het Vlaamse Gewest gelegen gemeenten van de provincie Brabant worden uitgeoefend door de provinciegouverneur of de vice-gouverneur van Brabant, overeenkomstig de aanwijzing door de Vlaamse Executieve.

Artikel 4

De toezichthoudende overheid kan, ook ter plaatse, alle nodige inlichtingen en gegevens inwinnen.

HOOFDSTUK II**Personeel****Artikel 5**

De gemeenteraadsbesluiten betreffende de formatie van het gemeentepersoneel worden binnen een termijn van twintig dagen ingaande de dag volgend op het treffen ervan ter goedkeuring aan de Executieve verstuurd.

Onder personeelsformatie wordt verstaan de opsomming van de graden en de vaststelling van het aantal vol- en deeltijdse betrekkingen per graad.

Artikel 6

De Executieve spreekt zich over de goedkeuring uit binnen een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen van het gemeenteraadsbesluit bij de Executieve. Deze beslissing wordt uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de gemeenteoverheid verstuurd.

Indien binnen de voormelde termijn geen beslissing naar de gemeenteoverheid is verstuurd, wordt de Executieve geacht de goedkeuring te hebben verleend.

HOOFDSTUK III

Financiën

AFDELING 1

Begroting en begrotingswijzigingen

Artikel 7

De besluiten van de gemeenteraad betreffende de begroting en de erin aangebrachte wijzigingen worden binnen een termijn van twintig dagen ingaande de dag volgend op het treffen ervan naar de Executieve en naar de bestendige deputatie verstuurd.

Bij de begroting wordt het meerjarig financieel beleidsplan gevoegd op basis waarvan het begrotingsevenwicht kan worden gehandhaafd, alsmede alle andere bijlagen die vereist zijn voor de definitieve vaststelling van de begroting.

Artikel 8

§ 1. De besluiten van de gemeenteraad betreffende de begroting zijn onderworpen aan de goedkeuring van de bestendige deputatie. Zij spreekt zich over de goedkeuring uit binnen een termijn van honderd dagen, ingaande de dag na het inkomen van de begroting bij het provinciaal gouvernement.

Indien de gemeenteraad een begroting voorlegt met een deficitair saldo op de gewone of de buitengewone dienst, of een begroting met een fictief evenwicht of met een fictief batig saldo, neemt de bestendige deputatie de vereiste maatregelen om het evenwicht van de begroting te herstellen, het college van burgemeester en schepenen gehoord.

Wanneer de gemeenteraad ontvangsten of verplichte uitgaven, die krachtens de wet gedurende het jaar waarop de begroting betrekking heeft ten laste van de gemeente komen, geheel of gedeeltelijk weigert op de begroting te brengen, schrijft de bestendige deputatie het vereiste bedrag ambtshalve in.

Wanneer de gemeenteraad ontvangsten op de begroting brengt die krachtens de wet gedurende het jaar waarop de begroting betrekking heeft geheel of gedeeltelijk niet aan de gemeente toekomen, gaat de bestendige deputatie naargelang het geval over tot de schrapping van het bedrag of tot de ambtshalve inschrijving van het juiste bedrag.

§ 2. De bestendige deputatie verstuurt haar besluit naar de gemeenteverheid uiterlijk de laatste dag van de in § 1, eerste lid, bedoelde termijn.

Indien binnen die termijn geen beslissing naar de gemeenteverheid is verstuurd, wordt de bestendige deputatie geacht haar goedkeuring aan de begroting te hebben verleend.

Het besluit van de bestendige deputatie wordt aan de gemeenteraad medegedeeld tijdens zijn eerstvolgende vergadering.

Artikel 9

Tegen het besluit van de bestendige deputatie inzake de begroting of tegen de stilzwijgende goedkeuring door het verstrijken van de termijn, stelt de provinciegouverneur, op

verzoek van de Executieve, beroep in bij de Executieve binnen een termijn van tien dagen ingaande de dag volgende op de expliciete of de stilzwijgende goedkeuring.

Afschrift van het beroep wordt dezelfde dag naar de bestendige deputatie en de gemeenteoverheid verstuurd.

Het beroep schorst de tenuitvoerlegging van de begroting.

Artikel 10

Tegen het besluit van de bestendige deputatie tot aanpassing van de begroting of tegen haar besluit houdende **niet**-goedkeuring, kan de gemeenteraad bij de Executieve beroep instellen binnen een termijn van dertig dagen ingaande de dag na het versturen van het besluit naar de gemeenteoverheid.

Artikel 11

De Executieve spreekt zich over een ingesteld beroep uit binnen een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen ervan. Ingeval van beroep van zowel de provinciegouverneur als van de gemeenteraad, worden de beide beroepen samengevoegd. De Executieve spreekt zich dan uit binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande de dag na het inkomen van het beroep van de gemeenteraad.

De Executieve verstuurt haar besluit inzake een ingesteld beroep uiterlijk de laatste dag van de in het vorige lid bedoelde termijn naar de provinciegouverneur en naar de gemeenteraad. Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteoverheid is verstuurd, is, in geval van beroep door de provinciegouverneur, de schorsing opgeheven en, in geval van beroep door de gemeenteraad, het beroep ingewilligd.

Het besluit van de Executieve wordt aan de gemeenteraad meegegeeld tijdens zijn eerstvolgende vergadering.

Artikel 12

De artikelen 8 tot 11 zijn eveneens van toepassing op de door de gemeenteraad in de begroting aangebrachte wijzigingen.

De in artikel 8 bedoelde termijn voor de bestendige deputatie wordt evenwel teruggebracht op vijftig dagen.

Artikel 13

Tegen het besluit van de bestendige deputatie inzake de verdeling van verplichte uitgaven naar evenredigheid van het belang dat verschillende gemeenten erin kunnen hebben, kan de gemeenteraad beroep instellen bij de Executieve binnen een termijn van dertig dagen ingaande de dag na het versturen van het besluit naar de gemeenteoverheid.

De Executieve spreekt zich over het beroep uit binnen een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen ervan en verstuurt haar besluit uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de bestendige deputatie en naar de gemeenteoverheid.

Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteoverheid is verstuurd, is het besluit van de bestendige deputatie uitvoerbaar.

AFDELING 2

Bijzondere bepalingen ten aanzien van gemeenten
met verplichtingen tegenover het
Vlaams Financieringsfonds

Artikel 14

§ 1. Onverminderd de toepassing van artikel 7 en in afwijking van de artikelen 8 tot 12, worden voor de gemeenten die verplichtingen hebben tegenover het Vlaams Financieringsfonds, de besluiten van de gemeenteraad betreffende de begroting en de wijzigingen die deze gemeenten in hun begroting aanbrengen, onderworpen aan het advies van de bestendige deputatie en aan de goedkeuring van de Executieve.

De bevoegdheden van de bestendige deputatie, bepaald in artikel 8, worden uitgeoefend door de Executieve.

Bij ontstentenis van het versturen van haar advies naar de Executieve binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande de dag na het inkomen op het provinciaal gouvernement van de begroting of de begrotingswijzigingen, wordt de bestendige deputatie geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht.

Indien binnen een termijn van honderd dagen, ingaande de dag na het inkomen van de begroting of de begrotingswijziging bij de Executieve geen beslissing naar de gemeenteverheid is verstuurd, wordt de Executieve geacht haar goedkeuring te hebben verleend.

Het besluit van de Executieve wordt aan de gemeenteraad medegedeeld tijdens zijn eerstvolgende vergadering.

§ 2. De uitvoering van het financieel beleidsplan en van de begroting van die gemeenten wordt doorlopend gecontroleerd door de daartoe door de Executieve aangewezen diensten.

Die diensten stellen jaarlijks een verslag op over de stand en de vooruitzichten ter zake.

Dit verslag wordt samen met de opmerkingen van de Vlaamse minister bevoegd voor de Binnenlandse Aangelegenheden aan de Executieve meegedeeld.

AFDELING 3

De rekeningen

Artikel 15

De besluiten van de gemeenteraad betreffende de rekeningen worden binnen een termijn van twintig dagen ingaande de dag volgend op het vaststellen ervan naar de Executieve en naar de provinciegouverneur verstuurd.

Artikel 16

De besluiten van de gemeenteraad betreffende de rekeningen zijn onderworpen aan de goedkeuring van de provinciegouverneur, die zich over de goedkeuring ervan uitspreekt en de bedragen ervan vaststelt binnen een termijn van driehonderd dagen ingaande de dag na het inkomen van de rekening bij het provinciaal gouvernement. Hij verstuurt zijn besluit uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de gemeenteverheid, naar de gemeenteontvanger en naar de Executieve.

Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteverheid is verstuurd, wordt de **provinciegouverneur** geacht zijn goedkeuring te hebben verleend.

Het besluit van de provinciegouverneur wordt aan de gemeenteraad medegedeeld tijdens zijn eerstvolgende vergadering.

Artikel 17

Tegen het besluit van de provinciegouverneur betreffende de rekening kunnen de gemeenteraad en de gemeenteontvanger bij de Executieve beroep instellen binnen een termijn van dertig dagen ingaande de dag na het versturen van het besluit naar de gemeenteverheid.

Afschrift van het beroep wordt dezelfde dag naar de **provinciegouverneur** en de gemeenteontvanger, respectievelijk de gemeenteverheid, verstuurd.

Artikel 18

In geval van beroep wordt de rekening door de Executieve vastgesteld binnen een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen ervan. Bij beroep zowel van de gemeenteraad als van de gemeenteontvanger, worden de beide beroepen samengevoegd. De Executieve stelt dan de rekening vast binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande de dag na het inkomen van het beroep van de gemeenteraad.

De Executieve verstuurt haar besluit inzake een ingesteld beroep uiterlijk de laatste dag van de in het vorige lid bedoelde termijn naar de provinciegouverneur, de **gemeenteverheid** en de gemeenteontvanger.

Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteverheid is verstuurd, is het beroep van de gemeenteraad ingewilligd ; in geval van beroep van de gemeenteontvanger alleen, is het beroep verworpen.

Artikel 19

De artikelen 16 tot 18 zijn eveneens van toepassing op de eindrekening van de gemeenteontvanger.

AFDELING 4

Toezicht inzake de boekhouding en gemeentekas

Artikel 20

§ 1. Bij weigering of vertraging in de betaalbaarstelling van de uitgaven die de wet aan de gemeenten oplegt, hoort de bestendige deputatie het college van burgemeester en schepenen en beveelt, indien nodig, de onmiddellijke betaling van bedoelde uitgaven.

Tegen het besluit waarbij de bestendige deputatie krachtens het vorige lid ambtshalve een bevelschrift uitvaardigt, kan het college van burgemeester en schepenen bij de Executieve beroep instellen binnen een termijn van dertig dagen ingaande de dag na het versturen van het besluit.

De Executieve spreekt zich over het beroep uit binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande de dag na het **inko-**

men ervan, en verstuurt haar besluit uiterlijk de laatste dag van die termijn naar de bestendige deputatie en naar de gemeenteoverheid. Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteoverheid is verstuurd, is het beroep van het college van burgemeester en schepenen ingewilligd.

§ 2. Tegen het besluit waarbij de bestendige deputatie, bij weigering tot betaling door de ontvanger, een regelmatig bevelschrift uitvoerbaar verklaart, kan de ontvanger bij de Executieve beroep instellen binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van het besluit.

De Executieve spreekt zich over het beroep uit binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande de dag na het inkomen ervan, en verstuurt haar besluit uiterlijk de laatste dag van die termijn naar de bestendige deputatie, naar de ontvanger en naar de gemeenteoverheid. Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteoverheid is verstuurd, is het besluit van de bestendige deputatie uitvoerbaar.

De definitieve beslissing tot betaling geldt als een regelmatig en door de ontvanger ambtshalve uit te voeren bevelschrift.

Artikel 21

De Executieve en de provinciegouverneur onderzoeken de boekhouding en de gemeentekas telkens zij dat nodig achten. Van elk onderzoek wordt een proces-verbaal opgemaakt dat aan de gemeenteraad wordt voorgelegd.

AFDELING 5

Schuldverschikking

Artikel 22

De besluiten van de gemeenteraad waardoor de financiële lasten van opgenomen leningen worden verschikt, worden binnen een termijn van twintig dagen ingaande op het treffen ervan ter goedkeuring naar de Executieve verstuurd.

De Executieve spreekt zich over de goedkeuring van het gemeenteraadsbesluit uit binnen een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen ervan en verstuurt haar besluit uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de gemeenteoverheid. Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteoverheid is verstuurd, wordt de Executieve geacht haar goedkeuring aan de schuldschikking te hebben verleend.

HOOFDSTUK IV

Gemeentebedrijven

Artikel 23

De besluiten van de gemeenteraad waarbij gemeentelijke inrichtingen en diensten van industriële of commerciële aard worden georganiseerd als gemeentebedrijf, worden binnen een termijn van twintig dagen ingaande de dag volgend op het treffen ervan naar de Executieve en naar de bestendige deputatie verstuurd. Die besluiten zijn onderworpen aan het advies van de bestendige deputatie en aan de goedkeuring van de Executieve.

Bij ontstentenis van het versturen van haar advies naar de Executieve binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande de dag na het inkomen van het in het eerste lid bedoelde gemeenteraadsbesluit op het provinciaal gouvernement, wordt de bestendige deputatie geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht.

De Executieve spreekt zich over de goedkeuring uit binnen een termijn van honderd dagen, ingaande de dag na het inkomen van het gemeenteraadsbesluit bij de Executieve. Indien binnen deze termijn geen beslissing naar de gemeenteverheid is verstuurd, wordt de Executieve geacht haar goedkeuring te hebben verleend.

De inbedrijfstelling gaat ten vroegste in op de eerste januari van het jaar dat volgt op dat van het besluit van de Executieve.

Artikel 24

Het toezicht op de begroting en op de door de gemeenteraad aangebrachte begrotingswijzigingen van de gemeentebedrijven wordt geregeld op de wijze die bepaald is in de artikelen 8 tot 12 en 14.

Artikel 25

Van de door de gemeenteraad voorlopig goedgekeurde jaarrekening en staat van ontvangsten en uitgaven van ieder gemeentebedrijf, wordt een exemplaar gehecht aan de gemeenterekening.

Artikel 26

De besluiten van de gemeenteraad betreffende de jaarrekeningen en de staten van ontvangsten en uitgaven worden, binnen een termijn van twintig dagen ingaande de dag volgend op het treffen ervan naar de Executieve en naar de provinciegouverneur verstuurd, samen met het jaarverslag en alle bij horende documenten.

De provinciegouverneur spreekt zich uit over de goedkeuring van de jaarrekeningen en de staten van ontvangsten en uitgaven binnen een termijn van driehonderd dagen ingaande de dag na het inkomen ervan en verstuurt zijn besluit uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de Executieve, de gemeenteverheid en de bedrijfsontvanger.

Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteverheid wordt verstuurd, wordt de provinciegouverneur geacht de jaarrekening en de staat van ontvangsten en uitgaven te hebben goedgekeurd.

Artikel 27

§ 1. Bij niet-goedkeuring van de jaarrekening of van de staat van ontvangsten en uitgaven door de provinciegouverneur kan de gemeenteraad, binnen een termijn van dertig dagen ingaande de dag na het versturen van het besluit naar de gemeenteverheid, de jaarrekening of de staat van ontvangsten en uitgaven omwerken en ze opnieuw ter goedkeuring aan de provinciegouverneur voorleggen, ofwel beroep instellen bij de Executieve.

Afschrift van het beroep wordt dezelfde dag verstuurd naar de provinciegouverneur.

De provinciegouverneur beschikt over een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen van de omgewerkte jaarrekening of staat van ontvangsten en uitgaven, om ze al dan niet goed te keuren en verstuurt zijn besluit uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de gemeenteverheid.

Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteverheid is verstuurd, wordt de provinciegouverneur geacht zijn goedkeuring aan de omgewerkte jaarrekening of staat van ontvangsten en uitgaven te hebben verleend.

§ 2. In geval van beroep spreekt de Executieve zich hierover uit binnen een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen ervan en verstuurt haar besluit uiterlijk de laatste dag van deze termijn naar de provinciegouverneur en naar de gemeenteverheid.

Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteverheid is verstuurd, wordt de Executieve geacht haar goedkeuring aan de oorspronkelijk ingediende jaarrekening of staat van ontvangsten en uitgaven te hebben verleend.

§ 3. Indien de Executieve het beroep van de gemeente verwierpt, brengt zij de provinciegouverneur en de gemeenteverheid hiervan op de hoogte. De gemeenteraad beslist, binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande de dag na het inkomen van de verwierping van het beroep, over de omgewerkte jaarrekening of staat van ontvangsten en uitgaven en legt beide stukken ter goedkeuring aan de provinciegouverneur voor. Deze beschikt over een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen ervan om een besluit te treffen en verstuurt uiterlijk de laatste dag van deze termijn zijn besluit naar de gemeenteverheid.

Indien binnen de voormelde termijn geen besluit naar de gemeenteverheid is verstuurd, wordt de provinciegouverneur geacht zijn goedkeuring te hebben verleend.

HOOFDSTUK V

Algemeen administratief toezicht

Artikel 28

Van de besluiten van de gemeenteraad wordt binnen een termijn van twintig dagen, ingaande de dag volgend op het treffen ervan, een lijst met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden aan de provinciegouverneur verstuurd. Het college van burgemeester en schepenen bevestigt bij die zending dat de bepalingen inzake de openbaarheid, bedoeld in het tweede lid, worden nageleefd.

Op dezelfde dag van de verzending aan de provinciegouverneur wordt de in het vorige lid bedoelde lijst door middel van een aanplakbrief bekendgemaakt. De brief blijft minstens tien dagen aangeplakt. De aanplakbrief vermeldt tevens de agenda van de raadszitting, de duur en de plaats waar de lijst minstens tien dagen ter inzage ligt van het publiek.

Artikel 29

Onverminderd de bepalingen van artikel 28 moet, binnen een termijn van twintig dagen, ingaande de dag volgend op het treffen, een voor eensluidend verklaard afschrift naar de provinciegouverneur worden gestuurd van :

1°) de besluiten van de gemeenteraad betreffende de wervings- en bevorderingsvoorwaarden, de weddeschalen, de bezoldigingsregeling en de vergoedingen en toelagen van het statutair gemeentepersoneel ;

2°) de besluiten van de gemeenteraad betreffende de belastingen en de retributies ;

3°) de besluiten van de gemeenteraad, alsook die van het college van burgemeester en schepenen getroffen ingevolge bevoegdheidsdelegatie door de gemeenteraad, waarbij de gunningswijze en de voorwaarden van opdrachten tot aanneming van werken, leveringen en diensten worden bepaald, wanneer de totale waarde van de opdracht hoger is dan 10.000.000 frank, exclusief BTW, alsmede de gunningsbesluiten van het college van burgemeester en schepenen, genomen in uitvoering van voormelde besluiten ;

4°) de besluiten van de gemeenteraad betreffende de verwervingen en vervreemdingen van onroerende goederen, waarvan de waarde hoger is dan 10.000.000 frank ;

5°) de besluiten van de gemeenteraad en van het college van burgemeester en schepenen betreffende de uitgaven die door dwingende en onvoorziene omstandigheden worden vereist.

De Executieve kan de bedragen, vermeld in het eerste lid, wijzigen.

Binnen dezelfde termijn van twintig dagen, wordt van de besluiten van de gemeenteraad betreffende de wervings- en bevorderingsvoorwaarden, de weddeschalen, de bezoldigingsregeling en de vergoedingen en toelagen van het statutair gemeentepersoneel eveneens een afschrift ter kennisgeving naar de Executieve verstuurd.

Artikel 30

§ 1. De provinciegouverneur schorst bij gemotiveerd besluit en binnen de termijnen bepaald in de artikelen 31 tot 33, de uitvoering van het besluit, waarbij een gemeenteverhefing de wet schendt of het algemeen belang schaadt. Een afschrift van het schorsingsbesluit wordt zonder verwijl naar de Executieve gezonden.

§ 2. De gemeenteverhefing kan het geschorste besluit intrekken en geeft daarvan kennis aan de provinciegouverneur.

Zij kan een geschorst besluit gemotiveerd rechtvaardigen binnen een termijn van honderd dagen ingaande de dag na het versturen van het schorsingsbesluit van de provinciegouverneur naar de gemeente en stuurt dit rechtvaardigingsbesluit op straffe van nietigheid van het geschorste besluit uiterlijk de laatste dag van die termijn naar de Executieve. Een afschrift wordt naar de provinciegouverneur gestuurd.

§ 3. Ingeval van rechtvaardiging kan de Executieve bij gemotiveerd besluit het geschorste besluit waarbij de gemeenteverhefing de wet schendt of het algemeen belang schaadt vernietigen binnen een termijn van vijftig dagen ingaande de dag na het inkomen van het rechtvaardigingsbesluit.

Het vernietigingsbesluit wordt uiterlijk de laatste dag van die termijn van vijftig dagen naar de gemeenteverhefing verstuurd. Een afschrift wordt naar de provinciegouverneur gestuurd. Indien de Executieve de termijn voor vernietiging laat verstrijken, is de schorsing ambtshalve opgeheven.

§ 4. Onverminderd de schorsingsbevoegdheid van de provinciegouverneur kan de Executieve bij gemotiveerd besluit en binnen de termijnen bepaald in de artikelen 31 tot 33 het besluit vernietigen waarbij de gemeenteoverheid de wet schendt of het algemeen belang schaadt. Een afschrift van het vernietigingsbesluit wordt naar de provinciegouverneur gestuurd.

§ 5. Voor de toepassing van dit artikel gelden als strijdig met het algemeen belang, de besluiten die strijdig zijn met de beginselen van een behoorlijk en goed bestuur of die strijdig zijn met het algemeen beleid of met de belangen van de hogere overheid.

Artikel 31

De besluiten van de gemeenteraad, waarvan bij toepassing van artikel 29 geen afschrift naar de provinciegouverneur moet worden gezonden, zijn niet langer vatbaar voor schorsing of vernietiging door de overheden bedoeld in artikel 30 indien die overheden hun beslissing niet hebben genomen en naar de gemeenteoverheid verstuurd binnen een termijn van dertig dagen, ingaande de dag volgend op het versturen van de in artikel 28 bedoelde lijst, waarop zij zijn vermeld.

Deze termijn wordt gestuit door de verzending van een ter post aangetekende brief waarbij de toezichthoudende overheid het dossier betreffende een bepaald besluit bij de gemeenteoverheid opvraagt of bijkomende inlichtingen inwint.

Artikel 32

Een door de toezichthoudende overheid opgevraagd besluit van een gemeenteoverheid is niet langer vatbaar voor schorsing of vernietiging door de overheden bedoeld in artikel 30 na het verstrijken van een termijn van dertig dagen, waarbinnen de toezichthoudende overheid haar besluit naar de gemeenteoverheid moet versturen, ingaande de dag volgend op de ontvangst hetzij van het bij aangetekende zending toegestuurde of tegen ontvangstbewijs afgegeven dossier hetzij van de in artikel 31 bedoelde bijkomende inlichtingen.

Artikel 33

De besluiten van de gemeenteoverheid waarvan, ten gevolge van de bepalingen van artikel 29, zonder voorafgaand verzoek van de toezichthoudende overheid een afschrift naar de provinciegouverneur moet worden gezonden, zijn niet langer vatbaar voor schorsing of vernietiging door de overheden bedoeld in artikel 30 na het verstrijken van een termijn van vijftig dagen, waarbinnen de toezichthoudende overheid haar besluit naar de gemeenteoverheid moet versturen, ingaande de dag na het inkomen van het besluit van de gemeenteoverheid bij het provinciaal gouvernement.

HOOFDSTUK VI

Dwangtoezicht

Artikel 34

De Executieve, de provinciegouverneur of de bestendige deputatie van de provincieraad kan, na het verstrijken van de termijn bepaald in een uit briefwisseling blijkende uitdrukkelijke waarschuwing, een of meer commissarissen gelasten

zich ter plaatse te begeven, op de persoonlijke kosten van de gemeentelijke overheidspersonen die verzuimd hebben aan de waarschuwing gevolg te geven, teneinde gevraagde inlichtingen of opmerkingen in te zamelen of de maatregelen ten uitvoer te brengen die zijn voorgeschreven bij de wetten, decreten, verordeningen en besluiten van de Staat, de Gemeenschappen, de Gewesten en de provinciale instellingen.

De invordering van de kosten, bedoeld in het eerste lid, geschiedt door de gemeenteontvanger op zicht van een daartoe getroffen besluit van de overheid die de dwangprocedure heeft ingesteld en dat geldt als een door de ontvanger ambtshalve uit te voeren bevelschrift.

HOOFDSTUK VII

Opheffings- en overgangsbepalingen

Artikel 35

Opgeheven worden :

1° het decreet van 7 juni 1989 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten, gewijzigd bij het decreet van 24 juli 1991 ;

2° de artikelen 6 en 7 van het decreet van 20 december 1989 tot oprichting van een Vlaams Financieringsfonds tot herstel van de Gemeentefinanciën ;

3° de artikelen 5, tweede lid, vanaf de woorden „en binnen een termijn van dertig dagen . . .”, 13,32,33,38 en 39 van het besluit van de Regent van 18 juni 1946 betreffende het financieel beheer van de gemeentebedrijven.

Artikel 36

De besluiten van de gemeenteoverheden, genomen voor de inwerkingtreding van dit decreet, blijven onderworpen aan de regelen die op dat tijdstip van kracht waren.

Artikel 37

Dit decreet treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.
